

CIRKULÄR.
Underrättelser
för Utvandrare
till Amerika
om befordringen, om Amerika, dess land,
klimat och arbetsförhållanden m. m.

State-Linien

Managers: Allan C. Gow & Co, Glasgow,
erbjuder **Emigranter** och **Salongspassagerare**
(å *Mellandäck, 1:sta Salong och 2:dra Salong*)
från Sverige, Norge och Danmark

Ur KB:s samlingar

Digitaliserad år 2013

National Library
of Sweden

Generalagent i Sverige.

J. Nilsson.

Kontor: Köpmansgatan 29, Göteborg
nära intill Statens Jernvägsstation.

Postadress: *State-Liniens Kontor Göteborg.*
Telegrafadress: *State Göteborg,*

1881

CIRKULÄR.
Underrättelser
för Utvandrare
till Amerika
om befordringen, om Amerika, dess land,
klimat och arbetsförhållanden m. m.

State-Linien

Managers: Allan C. Gow & Co, Glasgow,
erbjuder **Emigranter** och **Salongspassagerare**
(å *Mellandäck, 1:sta Salong och 2:dra Salong*)

från **Sverige, Norge och Danmark**

bästa och genaste befordran

till alla delar af **Nord-Amerika**, öfver Eng-
land, med dess nya, första klassens yppersta, stora och
snabbgående passagerare-ångare.

Generalagent i Sverige:

J. Nilsson.

Kontor: Köpmansgatan 29, Göteborg
nära intill Statens Jernvägsstation.

Postadress: *State-Liniens Kontor Göteborg.*

Telegrafadress: *State Göteborg,*

INNEHÅLL:

Om befordran till N. Amerika	sid. 1.
State-Liniens Ångare	” 2.
Ankomst till och befordran från Göteborg	” 5.
” ” ” Hull	” 6.
Befordran från Malmö via Newcastle	” 6.
” ” Köpenhamn via Leith	” 6.
Om biljettköp i och resa från Stockholm	” 7.
” agenter i Landsorten	” 7.
Befordran öfver Norge	” 8.
Om ankomst till och vistelse i Glasgow	” 8.
” resan från Glasgow till Newyork	” 9.
Emigrant-Konduktörer å State-Linien	” 10.
Serskildt för Emigranter eller Mellandäckspas- sagerare	” 11
” ” 1:sta Salongspassagerare	” 11.
” ” 2:dra Salongspassagerare	” 12.
” ” s. k. Intermediatepassagerare	” 12.
Om ankomsten till och afresa från Newyork	” 12.
” befordran från Newyork å Erie-Jernvägen	” 14.
Mottagande i Chicago	” 14.
Utrustning för resan till Amerika	” 14.
Om Biljettpriser och Handpenningar	” 15.
” Fribiljetter	” 17.
” Vexling och Vexlar på Amerika	” 17.
” s. k. Money-orders	” 18.
” Försändning af Penningar och Biljetter från Amerika	” 18.
” Beslut att resa till Amerika	” 19.
Intyg om befordran å State-Linien	” 21.
Indelningen af Amerika	” 37.
Klimat	” 38.
Underrättelser för Landköpare	” 39.
Underrättelser för Arbetssökande	” 41.
Om Förhållandena i Amerika ,	” 45.
Vitsord om State-Linien ur tidningar	” 47.
Om Erie jernvägen	” 48.

Om befordran till Norra Amerika.

Jemte kännedom om ångbåtarnes konstruktion och sjöduglighet samt den mer eller mindre goda behandling, som erhålles ombord, är det af stor vigtighet för passagerarne att veta välja den bästa, minst farliga och kortaste vägen, likasom det ock är af stor pekuniär fördel att välja en Linie, som underhåller reguliera förbindelser, så att uppehåll så mycket som möjligt undvikas. Stor tillförsigt och trygghet inger också en Linie, hvars styrelse besitter fullkomlig kännedom om passagerare-befordring och som visat intresse för sina passagerares beskydd och tillfredsställelse. Erfarenheten har lärt oss, att de passagerare, som befordrats öfver Skotland och England hafva i sin helhet blifvit väl befordrade och, såsom en regelmessig följd häraf, väl belätne, och det är allmänt känt, att de offentliggjorda och mest grundade klagomål öfver dålig befordring från Skandinavien hafva kommit från passagerare, hvilka rest en helt annan väg.

Då nästan alla Skandinaviska emigranter äro utsatta för sjösjuka, är en landstigning i Skotland eller England efter de förste 2 dagarnes sjukdom icke allenast kärkommen utan i högsta grad välgörande. Den uppfriksning, de derstädes åtnjuta, gör resten af resan öfver oceanen jemförelsevis lätt, och då deras korta vistelse å land *icke är förenadt med utgifter*, inser man lätt att routen öfver Stor-Britannien också härvidlag har en väsentlig fördel, för att icke tala om att passagerarne genom begagnande af densamma undgå den farliga Engelska kanalen mellan England och Frankrike samt blifva befordrade med de bästa och snabbaste ångbåtar på Atlantiska hafvet.

Observera att såväl *alla de tyska liniernas ångare* som ock de «*direkta*» liniernas, äfvensom de ångare som befordra emigranter öfver *London* — alla gå genom den såsom «farlig» kända och omtalade *Engelska kanalen*.

I egenskap af General-Agent i Sverige för State-Linien är jag i tillfälle erbjuda mina landsmän, som ämna emigrera till Amerika, den bästa och tryggaste befordran med State-Liniens passagerareångskepp, och försäkrar, att det är såväl min som State-Liniens styrelses, agents och tjenstemäns lifliga önskan och sträfvan att hädanefter som hittills, i hvarje afseende, bereda passage-

rare en så angenäm och förträfflig befordran å denna linie, som å någon som helst annan första klassens ångbåtslinie kan tillförsäkras, samt att under alla förhållanden visa hvar och en största tillmötesgående och tjenstvillighet för att än ytterligare öka och befästa det förtroende som linien redan under sin korta verksamhet vunnit hos den svenska allmänheten.

I fråga om besittningstagande eller köp af land i Amerika, om val af lämplig vistelseort, om arbetsanställningar (läs vidare längre fram) och andra angelägenheter skall lemnas de mest tillförlitliga underrättelser och anvisningar och skall det varda mitt mål att äfven i dessa afseenden afvinna liniens passagerare under kommande år lika hedrande vittnesbörd som de hvilka innefattas i de *intyg* hvilka i bestyrkta aftryck kan läsas i detta cirkulär.

Till säkerhet för uppfyllandet af de förbindelser jag och State-Liniens genom mig befullmäktigade agenter i Stockholm och landsorten, för utvandrarens befordran ingår, är hos Kongl. Kommers-Kollegium deponerat, i lag föreskrifna, högsta beloppet:

Sextiotusen Kronor,

på grund hvaraf jag har Kongl. Kommers-Kollegii tillstånd att utöfva verksamhet som agent inom hela Sveriges rike och att befordra utvandrare ej allenast till hamn i främmande verldsdel utan och vidare in åt landet derstädes.

State-Liniens ångare

äro *alla* af första klass och alla inredda *uteslutande för passagerare*, såväl för första och andra Salongs- som Mellandäcks-passagerare. Däcken äro rymliga och fria för promenader; passagerare eller emigranter äro å denna linie således icke utsatta för att få göra resan till Amerika med tungt lastade, trögående ångare eller sådane som frakta boskap.

I afseende på ljus, luftvexling, utrymme och ändamålsenlig inredning ha å State-Liniens ångare inga kostnader sparats för beredande af bekvämligheter och välbefinnande åt dess passagerare.

Ångarne äro försedda med vattentäta skott, så att om en påstötning skulle ske och läcka uppstå, kan vattnet intränga endast i en mindre afskiljd del och sjunkning således fullkomligt förebygd.

Till bestyrkande af dessa uppgifter och för att visa att State-Liniens ångare kunna i alla afseenden uthärda jemförelse med de yppersta af andra liniens mest berömda ångare, anförde jag i mitt cirkulär sistlidet år en mängd vittnesbörd som stått att läsa i flera ansedda tidningar, hvarför jag anser öfverflödigt att i detalj här upprepa desamma. Jag vill endast anföra följande korta utdrag ur Tidningen «Weekly Whig» för den 13 Nov. 1880:

State-Liniens ångare «State of Nebraska» är bland nutidens flytande skepp ett af de finaste. Detta ångskepp är till alla delar det mest fulländade. Från förstäfven till aktern är allting af bästa qualite, t. o. m. Orgel och Piano är af bästa slag som kan få köpas för pengar, likväl har ingenting i skeppets inredning och utrustning egnats större omsorg för bekvämlighet och comfort än den del deraf som är afsedd för emigranter som lemna sitt land för att bereda sig hem i Nya Verlden. Presidenten i Handelsdomstolen yttrade enligt samma Tidning: «*Att denna ångare i mer än vanlig grad var dugande för den fart (mellan Storbritanien och Amerika), hvartill den var afsedd.*»

I Tidningen «Gamla och nya Hemlandet» för 8 Dec. 1880 läses om State-Liniens ångare:

Vid skeppets konstruktion och utstyrsel hafva alla nutidens bästa uppfinningar användts.

Skeppets inre är inredd till salong, 2:dra kajuta och mellandäckspassage. Utstyrseln i salongen och kajutorna är i hög grad elegant och förenar alla det moderna praktrumets bekvämligheter med säkerhet och styrka. Salongen är belagd med fina turkiska mattor och i förändan försedd med en öppen marmorkamin med tillhörande «mantiel-stycke». Träverket är af lönn, hvori smakfulla mönster äro inlagda i rika, mörka färger, här och der blandade med ljusa. Möblerna äro öfverdragna med mörkbrun saffian och bordserviserna af pläteradt silfver, äro utomordentligt praktfulla. I förbindelse med salongen står ett musikrum, som är utstyrdt med ett piano och en amerikansk orgel.

Andra kajutan: Äfven här äro golfven belagda med mattor, apertementen nätt och smakfullt inredda. Till denna kajuta hör ett stort och elegant matrum. Sofhytterna äro rymliga, ljusa och utmärkt ventilerade samt i många hänseenden fullkomligt lika med första klassens bekvämligheter på andra linier. Det är en erkänd sak, att State-Linien är bekant för de stora bekvämligheter den erbjuder sina 2:dra kajutpassagerare.

Mellandäcket: Allt möjligt har vidtagits, för att göra det ljusst och lifigt. Kojplatserna äro stora och bekväma. Tvättrummen äro likaledes stora och passande för sitt ändamål samt aflägsna från den del af fartyget der sofkamrarne äro belägna. Med hänsyn till rymlighet, ljus och bekvämlighet tyckes mellandäcket icke lemna något öfrigt att önska.

Bolaget lyckönskas till den stora framgång, som följt det i dess företag, och särskildt med hänsyn till byggandet af detta eleganta fartyg, som i styrka, elegans och behagligt utseende kan mäta sig med hvilken annan ångare på Atlanterhafvet som helst.

Jätte-ångskepp är som oftast i cirkulär och annonsen stående favorituttryck och State-Liniens 2:ne sist byggda ångare af cirka 5,000 tons dräktighet kunde med alla skäl benämnas så; dock finnes det ångbåtslinier som hvardera ha en eller två ännu något större ångare hvilka alternera med deras helt små äldre ån-

gare. Men om det för ett *bolag* är en fördel att kunna å s. k. «jätteångskepp» befordra ända till circa 2,000 emigranter på en gång, kan det deremot svårligen vara *för emigranterna* fördelaktigt att till så stort antal vara instufvade i en och samma ångare, om ock än så stor. Oceanångare af till exempel 3,500 tons drägtighet äro i alla afseenden lika säkra och betryggande för passagerare som en ångare af dubbel storlek och i många afseenden för emigranter att föredraga (särskildt med hänsyn till att de icke intaga så stor mängd). De äro snarare mera än mindre sjödugliga och lättare att manövrera i svårt väder — allt under förutsättning att de äro solidt byggda och utrustade samt konstruerade och för emigranter inredda efter nyare förbättringar och uppfinningar i skeppsbyggnadskonsten och efter nutidens fordringar på bekvämlighet och komfort.

Litet hvar har troligen observerat att en eller annan ångbåtslinie, som har *en* erkänt förträfflig och stor ångare, städs annonsera samma ångare, såsom varande i tur att afgå från England och hvarigenom emigranter uppmanas att köpa biljetter på den linien för att få göra resan till Amerika med den särskildt berömda ångaren. Men detta är uppenbarligen vilseledande, ty det är ju klart att samma ångare icke kan gå från England hvarken hvar eller hvarannan vecka, icke ens hvar tredje vecka. Följaktligen måste det gång efter annan inträffa att emigranter som köpt biljetter på viss linie för att få göra resan med den namngifne ångaren, i sjelfva verket blifva befodrade med helt annan ångare och således är emigrantens syftemål med att lösa biljett på den ifrågavarande linien helt och hållet förfeladt. Anmärkas bör att det fordras fler än både två och tre ångare för att kunna upprätthålla reguliera turer hvarje vecka mellan England och Amerika. Ty ångare behöfva ej allenast tid för resan fram och åter utan dertill åtskilliga dagar för lossning och lastning; intagande af kol och proviant etc. såväl i den Engelska som i den Amerikanska hamnen. Dessutom kan tillfälliga orsaker någon gång fördröja en ångares framkomst så att den icke kan blifva färdig att åter afgå på bestämd dag och således får ligga öfver till följande afgångsdag i hvilket fall annan ångare bör intaga dess tur — försävidt samma linie, liksom State-Linien, ovilkorligen afsänder ångare reguliert hvarje vecka på bestämd dag.

Utom det att jag icke vill göra mig skyldig till vilseledande annonsering har jag icke heller någon orsak att annonsera viss ångares afgång den eller den veckan emedan *alla* State-Liniens ångare erbjuda lika säker och hastig befordran och ha hufvudsakligen lika inredning och samma bekvämligheter för Emigranter och andra passagerare.

Alla State-Liniens ångare äro byggda på Clyde vid Glasgow (Europas förnämsta skeppsvarf) sedan år 1872; de 2:ne först byggda ångarne användas nu endast till fraktfart, emedan de för passagerares befordran äro aflösta af nyare ångare. Ytterligare låter Bolaget bygga nya ångare hvarje år, två äro nu under bygg-

nad som väntas färdiga nästa höst. Ehuru handelsförhållandena under åren 1872—3 (då State-Linien började sin verksamhet) och äfven de närmast följande åren voro högst ogynsamma både i Amerika och Europa, har liniens framgång varit öfver all förväntan stor. Detta goda resultat må väl närmast tillskrifvas liniens nya och förträffliga ångare, men det har också till en stor del haft sin grund i liniens utmärkta förvaltning och den samvetsgranna omsorgen om dess passagerare.

Ehuru State-Linien de sista två åren, sedan den blifvit något känd, haft betydligt ökad proportion af passagerare-antalet äfven från Göteborg, har likväl några af de äldre linierna, på grund af att de voro i gång, annonserade och kända redan under den stora emigrationen (från hufvudsakligen mellersta Sverige och Finland) under åren 1868—73 fortfarande haft öfvervägande antal passagerare (från samma landsdelar) *öfver Göteborg*, hvaremot State-Linien haft, såväl från Södra Sverige och Köpenhamn, som ock från Norrland och Norge öfver Trondhjem, Bergen och Kristiania, *större antal passagerare än någon annan ångbåtslinie.*

Från Göteborg

sker befordring hvarje *Fredag* till *Hull* med de välkända Postångarne hvilka tager en tid af två dygn. Åtskilliga arrangementer ha under sista året vidtagits å dessa ångare till åstadkommande af större bekvämligheter för emigranterna.

För att erhålla platser till afresa på bestämd dag från Göteborg — så att icke en veckas uppehåll riskeras här — är nödigt att 14 eller minst 8 dagar i förväg hos någon af State-Liniens agenter i Stockholm eller landsorten beställa platser och erlägga handpengar (till exempel 10, 15 eller 20 Kronor för hvar person, som åter afdrages vid biljettköpet) eller ock att till mig insända handpengar i rekommenderat bref under adress: *State-Liniens Kontor, Göteborg.*

Vid ankomsten till Göteborg möta alltid ombud för State-Linien, men som vederbörande funnit nödigt stadga att inga emigrantombud får möta inne i stationshuset eller på perrongen — emedan folkträngsel derigenom anses uppstå till hinder för trafiken — äro ombuden att träffa *utanför* stationshuset. Så snart ett tåg kommer till stationen framträda vanligen utskickade af båda könen från logivärdar och andra som erbjuda emigranter sina tjänster såsom att anvisa logi, bära deras saker o. s. v. *Lyssna icke till sådane personer*, de uppträda endast i egennyttiga afsigter, utan tag sjelf, eller låt en bärare (som har en messingsplåt med åsatt nummer på mössan som visar att han tillhör «bärarelaget») taga de småsaker som medförts i kupén, fråga så vid utgången från Stationshuset (der vanligen en Poliskonstapel är posterad) efter State-Liniens ombud som då strax anträffas och som då anvisar snyggt och billigt logi eller beledsagar till Hotell eller annat

ställe dit emigranter på förhand sjelfva bestämdt sig för att vilja taga in. Öfriga resgodset såsom Koffertar m. m., afhemtas senare från Station (eller ångbåt) af ombuden och transporteras fritt till logiet och sedermera, sedan det blifvit åsatt adress och State-Liniens märke, från logiet, likaledes fritt, till emigrant-ångaren. Äfven vid till Göteborg ankommande ångbåtar möta State-Liniens ombud såvida icke tillfälligt hinder förefinnes. Om emellertid, af en eller annan orsak, ombud icke skulle anträffas vid ankomsten till Göteborg anmodas emigranterna gå direkte till State-Liniens Kontor *N:r 29 Köpmangatan*, femte huset från Statens Jernvägsstation och midt för Hotell «Kung Carl.»

I *Hull* mottagas emigranter och öfriga passagerare af State-Liniens dervarande agent som ombesörjer landtagning af deras saker och låter fritt transportera samma, efter slutad tullbesigtning, till jernvägsstationen; åtföljer emigranterna till Logi (mat och logi fritt) samt ombesörjer vidare deras befordran från Hull till Glasgow, pr jernväg, hvilken jernvägsresa tager en tid af 10 timmar.

Från Malmö

befordrar State-Linien emigranter hvarje *Torsdag* till *Newcastle* i England, resan från Malmö till Newcastle tager en tid af circa 2½ dygn. I Malmö mottages och befordras emigranterna af Liniens dervarande agent, (Herr A. Johansson), kontoret är beläget midt emot Statens jernvägsstation. Postadressen är: *State-Liniens Kontor, Malmö.*

I *Newcastle* mottages emigranterna på enahanda sätt som i Hull, från Newcastle till Glasgow är resan hälften kortare än från Hull till Glasgow.

Från Köpenhamn

befordrar State-Linien emigranter och andra passagerare med förstklassiga ångare till *Leith*, circa 2½ dygns resa. I Köpenhamn mottages och befordras emigranterna af State-Liniens dervarande Generalagent för Danmark Herr *Vincens Riber*, Kontor Nyhavn N:r 44 nära ångbåtskajen. Postadress: *State-Liniens Kontor, Köpenhamn.*

I *Leith* tages emigranterna och deras saker om hand af State-Liniens agent på samma sätt som i Hull och Newcastle, samt befordras på jernväg derifrån till Glasgow som är endast 1½ timmas resa.

De som från Södra Sverige äfvensom från Stockholm och andra ställen på Ostkusten vilja resa till Amerika öfver Malmö eller Köpenhamn (d. v. s. de som ha billigare resa dit än hit till Göteborg) göres uppmärksamma på: att resan pr State-Linien från Malmö öfver Newcastle—Glasgow och isynnerhet från Köpenhamn

öfver Leith—Glasgow obestriddigen är den genaste och mest direkta (då resan ej sker öfver Göteborg) och således att föredraga framför att resa med någon annan linie, som icke befordrar öfver Glasgow. Beviset härför ligger deruti, att State-Liniens sista åren haft ett vida större antal emigranter från Köpenhamn än någon annan ångbåtslinie.

Biljettköp och resa från Stockholm.

I *Stockholm* hos State-Liniens agent derstädes (Herr C. Edenholt) Kontor *N:o 3 Brumsgränd*, strax vid Skeppsbron — postadress: *State-Liniens Kontor, Stockholm* — kan biljetter köpas såväl för befordran öfver Göteborg, som ock öfver Malmö och Köpenhamn.

De som resa genom eller från Stockholm böra icke försumma att, för sin egen bekvämlighet och säkerhet samt prisbillighet hänvända sig till State-Liniens agent derstädes, för att uppgöra om biljetter och befordran direkte derifrån.

Som det lär råda mycket oskick vid emigranternas ankomst till Stockholm i det att en hop, så att säga löst folk och andra obehöriga personer, med lock och pock under hvarjehanda vilseledande uppgifter söka att få emigranterna att åtfölja sig, är det af vigt för emigranterna sjelfva att icke lyssna till andra än lagligen tillsatta agenter för hvars åtgöranden ansvaras. I anledning häraf uppmanas emigranter att utan vidare hänvända sig till State-Liniens ofvannämnde agent och Kontor, dock är bäst och säkrast att i förväg tillskrifva agenten, sända handpenningar och uppgifva när och med hvilken lägenhet (ångbåt eller jernväg) de ämna anlända till Stockholm, i hvilket fall agenten eller ombud från honom vill vara dem till mötes, ombesörja transport af deras ressaker, och i hvarje afseende egna dem redbart och tjenstaktigt bemötande samt lemna alla nödiga råd och upplysningar om bästa sättet att resa vidare.

Hos agenter i landsorten

för State-Linien såsom i Norrköping, Linköping, Oscarshamn, Kalmar, Karlskrona, Espö, Helsingborg, Hessleholm, Halmstad, Fristad, Lidköping, Motala, Sala, Falun och Norrlandsstäderna m. fl. platser (hvarom närmare kommer att annonseras i tidningarne) kan uppgöras om biljetter och handpenningar erläggas antingen man önskar resa öfver Göteborg, Malmö, Köpenhamn eller Norge och är *biljettpriset på öret detsamma* som då uppgörelsen sker med Hufvudagent på afskeppningsplatsen samt säkerheten för riktig och lagenlig befordran densamma.

Befordran öfver Norge.

Från *Norge* befordrar State-Linien emigranter och andra passagerare äfvenledes hvarje Fredag öfver *Hull—Glasgow* och öfver *Leith—Glasgow* på samma sätt och under enahanda arrangementer som från Göteborg och Köpenhamn.

Som emigranter från orter närmare Norge samt äfven från aflägsnare delar af Norrland — sedan nu jernvägen mellan Sundsvall och Throndhjem blifvit färdigbyggd — torde finna fördelaktigast att resa öfver Norge till Amerika, lemnas här nedan uppgift om afskeppningsorterna i Norge och adresser på State-Liniens dervarande Kontor och agenter hvilka, på muntliga och skriftliga förfrågningar beredvilligt lemna vidare upplysningar samt ombesörja befordringen, nemligen:

State-Liniens Kontor, Christiania,

beläget å Lilla Strandgatan midt emot Centraljernvägsstationen.

Agenten Herr Capten *Joh. Mathisen,*

Bratørveiten 1. *Throndhjem,*

Agenten Herr *N. Nilsen,*

B. S. Nykirkealmindingen. *Bergen,*

Agenten Herr *N. B. Sörensen,*

Stavanger,

och Agenten Herr *Th. C. Hansen,*

Christiansand.

State-Liniens agenter i Norrland ha i uppdrag göra aftal med och upptaga handpenningar af Emigranter för befordran såväl från nyssnämnda hamnar i Norge som från Göteborg och Köpenhamn.

Vid ankomsten till Glasgow

vare sig resan skedt från Göteborg öfver Hull, från Malmö öfver Newcastle, från Köpenhamn öfver Leith eller från Norsk hamn öfver Hull eller Leith, mottagas emigranterna på jernvägsstationen i Glasgow af en Agent derstädes från Hufvudkontoret; denna agent Herr F. D. Nilsen, är sjelf norрман och som han är på förhand underrättad om emigranternas antal, namn och ålder och vet med hvilket tåg de anlända, kunna de vara fullkomligt trygga och obekymrade. Han tager genast hand om dem och deras resgods och ledsagar dem till logi, der åt dem upplätas snygga och trefliga rum med godt utrymme och hvarest de erhålla fullt upp med kraftig och välagad mat (allt fritt såsom under hela resan).

Att vistelsen i Glasgow, under trenne dagars uppehåll der, är i hög grad välgörande och angenäm för emigranterna är både känt och erkänt emedan de under den tiden, serdeles väl logerade och bespisade, hinna blifva fullt återställda från den sjösjuka och det illamående hvaraf de aldraflesta, om ej alla, lidit under sjöresan till England och hvilken sålunda öfvervunnen van-

ligen, såsom erfarenheten visat, icke återkommer under den återstående längre resan öfver oceanen, hvaremot om resan fortsättes utan uppehåll eller direkt till Amerika, sjösjukan vanligen vidblifver under hela den långa resan och är rent af outhärdlig. Denna omständighet, jemte att resan från England öfver oceanen till Amerika är flera dagar kortare än från något annat land, gör att befordringen öfver England är i alla afseenden vida fördelaktigare än hvarje annan väg.

Att det särdeles för svenskar är trefligare och angenämare att göra resan öfver Glasgow än öfver Liverpool är lätt att inse: Till Liverpool, som ligger närmare Europas fastland, tillströmma, såsom man vet, emigranter från alla länder då deremot till Glasgow komma hufvudsakligen Skandinaver, och är det naturligtvis behagligare att, under uppehållet i land och under oceanresan, vara tillsammans endast med så godt som egna landsmän och någon del Engelsmän.

Logi och mathållning för emigranter under uppehåll i Liverpool lär lemna åtskilligt öfrigt att önska, hvaremot State-Liniens emigranter varit *mer än belättna* med såväl det ena som det andra, hvarom många intyg bära vittnesbörd, hvaribland dem som kan läsas här längre fram. Som dessutom resan från Glasgow till Newyork är kortare än från Liverpool kan ej nekas, att resan med State-Linien öfver Glasgow är i många hänseenden att föredraga.

Från Glasgow till Newyork.

Sedan emigranterna blifvit uthvilade i Glasgow sker afresan derifrån till Newyork med State-Liniens utmärkta ångare som förut äro beskrifna, alla inregistrerade såsom första klassens och såsom sådana tillerkända högsta utmärkelsetecken och hvilka, oaktadt de med afseende på sin betydliga storlek, skulle kunna rymma fler än Ett tusen mellandäckspassagerare, likväl äro inrättade för endast fem à åtta hundra (vuxna) personer, hvilka alla uppehålla sig på ett däck (mellandäcket). Genom denna anordning har det blifvit State-Linien möjligt att gifva sina mellandäckspassagerare särdeles stora, ljusa och trefliga hytter, hvilket i betydlig mån bidrager att göra befordringen tillfredsställande.

De som läst berättelserna om de många klagomål, som under sednaste åren gjorts mot Linier hvilka på sina ångare sammanpackat tusental emigranter i jembörelsevis litet rum, skola lätt inse den stora fördel State-Linien i detta afseende erbjuder allmänheten. Det må dock erkännas, att äfven en af State-Liniens ångare på *en* resa sistlidne vår intagit så många emigranter att hela utrymmet var strängt anlitadt, dock ej mera än den i detta afseende särdeles stränga Engelska utvandrelagen tillåter och hvilket så mycket mindre bordt föranleda något missnöje som alla liniers ångare vid samma tid voro öfverfulla af emigranter, som i stora massor tillströmmade från alla håll och dessutom en del af

State-Liniens emigranter blefvo erbjudna att få gå med annan ångare, men hvartill de icke kunde förmås. Missbelåtenheten som dock yttrades endast af ett fåtal, hade också sin orsak, mindre i anledning af trångt utrymme än deri att, i anseende till mängden af emigranter, tolk och stewart icke kunde hinna tillgodose och afhjelpa hvars och ens behof eller upprätthålla sedvanlig god ordning. Härvid är att anmärka att tolkarne å State-Liniens såväl som å alla öfrige Liniers ångare egentligen icke eger någon myndighet öfver uppappare och matutdelare utan är att betrakta såsom mellanhand mellan dem och emigranterna samt mellan emigranterna och befälet och således en underordnad person, hvilken som sådan ej alltid har förmåga eller nog god urskiljning och plikt-känsla att i kinkiga fall få missförhållanden rättade och afhjelpa. Denna å samtliga ångbåtslinier mindre goda och, såsom det visat sig, otillräckliga anordning har State-Liniens styrelse, i detta som i alla andra afseenden ytterst angelägen att bereda emigranter den mest förmånliga och tillfredsställande befordran, på ett serdeles berömvärdt och tillfyllestgörande sätt förbättradt sålunda: Att högt aflönade, ansedda personer numera blifvit anställda å State-Liniens ångare som Emigrant-konduktörer hvilka, med befälsmyndighet ega att inspektera och öfvervaka såväl emigranternas logerande ombord som ock mathållningen och matutdelningen och att i öfrigt upprätthålla god ordning samt tillse att emigranterna blifva väl bemötta och åtnjuta alla för dem afsedda bekvämligheter. Slutligen är att nämna den prisvärda och värdefulla ytterligare anordningen att dessa konduktörer skola åtfölja emigranterna vid landstigningen i Newyork och der hjälpa dem tillrätta med vexling och incassering för vexlar samt utbyte eller köp af biljetter för vidare befordran inåt landet och ej skiljas vid dem förr än de och deras saker kommit på rätt jernvägståg och erhållit behöriga platser der.

Från Glasgow gå State-Liniens ångare på den ståtliga Clydefloden direkte ut i hafvet och norr om Irland, hvarigenom den trånga, med öar och seglare uppfyllda St. Georgs Kanalen undvikes (sagde kanal är farleden från Liverpool mellan England och Irland).

För resan till Newyork åtgå för State-Liniens ångare vanligen endast circa 10 dygn (eller endast 7 å 8 dygn öfver sjelfva oceanen, ifall man vill, såsom några bruka, frånräkna Oceanen en sträcka mil på hvardera sidan såsom tillhörande Britaniens och Amerikas kuster) oaktadt att State-Liniens ångbåtsbefäl har sig ovilkorligen förelagdt att i stället för att styra rak kurs på Newyork, göra en betydlig sväng åt söder, hvilket visserligen förorsakar större utgifter för gage och kol m. m. samt mathållning, i det att resan derigenom tager ett dygns längre tid, men hvar emot den risk för lif och egendom undvikes, som är förenad med

att från Liverpool eller Glasgow styra rak kurs på Newyork eller Boston, ty i senare fallet äro ångarne, till följe af den starka strömsättningen närmare Amerikas kust, utsatta för att stöta på någon af öarne eller bankarne hitom fastlandet eller att möta isberg, som komma flytande från Ishafvet.

För Emigranter eller mellandäcks- passagerare

som af föregående inhemadt kändedom om förträffligheten hos State-Liniens ångare och derom att emigranter med denna linie befordras endast å mellandäck, bör vidare nämnas att mellandäcket å dessa ångare har den mest förmånliga och ändamålsenliga inredning, det är afdeladt i stora, ljusa och trefliga rum och hytter indelade för högst 16 personer i hvardera samt så ordnat att familjer få afskiljda hytter för sig samt ogifta fruntimmer och hustrur som icke åtföljas af deras män serskilda hytter för sig, samt likaledes ogifta manspersoner och män som icke medha hustru. På hvarje skepp finnas 2 sjukhus-hytter, en för qvinliga och en för manliga patienter. Läkarevård oah medicin fri. Hela fartyget uppvärms med ånga. Ventilations-inrättningarne äro af nyaste och bästa konstruktioner. Åtgärder hafva vidtagits att barn och qvinnor ej behöfva komma på däck i svårt väder.

Jemte för mellandäcks-passagerare godt utrymme, renlighet o. s. v. är god kost ett aldeles nödvändigt vilkor för helsa och välbefinnande på den långa och för många mödosamma resan. Då State-Liniens Kompani alltsedan dess första begynnelse städse haft passagerarnes välfärd för ögonen, torde det vara öfverflödigt att framhålla Liniens företräden i detta afseende.

Jag vill här endast nämna att god och tillräcklig mat serveras på reguliera måltidstimmar tre gånger dagligen och deremellan när så behöfves, hvarjemte emigranterna, när som helst önskas, erhålla engelsk kex, känd såsom god och sund föda. Maten består i öfrigt af stekt eller kokt Kött, Fläsk, Fisk, Soppa, Ärter, Kål, Gröt, Pudding, kondenserad Mjolk, Bröd och Smör samt Kaffe och The. Bageri är inrättadt ombord, så att färskt mjukt bröd dagligen erhålles. Att mathållningen ombord å State-Liniens ångare är fullt nöjaktig, liksom ordning, renlighet och bemötande i öfrigt, bestyrkes af intyg här längre fram, och såsom här ofvan är omtalat har State-Liniens styrelse än vidare sörjdt för att dess mellandäckspassagerare skall varda försäkrade om åtnjutande af allra bästa bemötande och bespising, derigenom att hvarje ångare åtföljes ej allenast af tolk och uppappare utan tillika af serskild Emigrant-konduktör.

För första Salongspassagerare.

Första klassens salong är anbragt akterut och andra klassens midskepps. Dessa salonger äro begge på öfversta däck, och

som alla Liniens ångbåtar äro nya, erbjudas här all den komfort och alla de moderna bekvämligheter, som nutidens fordringar kräfva. Första klassens salong är mycket stor och elegant inredd samt försedd med piano och bibliotek, äfvensom särskildt toilettrum för damer och rökrum för herrar. Elektriska ringklockor etc., såväl här som i hytterna. De sistnämnda äro ytterst eleganta och komfortabla.

För andra salongspassagerare.

Andra klassens salong är väl icke så stor som första klassens och ej heller så rikt utstyrd, men i alla andra hänseenden äro bekvämligheterna här likaså stora. Hytterna hafva en första klassens inredning. Golfven äro belagda med mattor och möblerna elegant öfverdragna. Bordet förses med rätter från samma kök som bordet i första klassens salong, och står fullkomligt i jernbredd med hvad de flesta första klassens hotell erbjuda. Det är för den resande allmänheten väl bekant, att andra klassens befordring öfver Atlantiska hafvet med State-Linien är den bästa i sitt slag och att Linien i detta afseende afhjelpat ett länge känt behof för sådane passagerare, som önska att resa bekvämt och dock billigt.

De som löst 2:dra Salongsbiljetter erhålla naturligtvis äfven 2:dra klass befordran från Göteborg och öfrige afskeppningsorter till England, samt befordras vidare till Glasgow i 2:dra klass jernvägskupé.

S. k. "Intermediate" är en underatdelning af 2:dra Salongsplats, men hvartill biljetter äro billigare än till egentliga 2:dra Salongsplats (eller «Second Cabin»), men dyrare än de vanliga emigrantbiljetterna. «Intermediate»-passagerare blifva befordrade till Glasgow på precis samma sätt som öfrige 2:dra Salongspassagerare och erhålla, liksom dessa, serskilda rum och fritt vivre på hotell i Glasgow under uppehållet der, samt åtnjuta under resan från Glasgow till Newyork samma förmåner och samma servering som öfriga 2:dra Salongspassagerare, endast att de få hytter der flera personer få vara tillsammans — dock familjer för sig samt ogifta mans- och qvinspersoner likaledes hvar för sig. Arrangementet af «Intermediate»-plats är synnerligen förmånligt för personer som icke ha råd eller lust att påkösta sig den dyrare 2:dra Salongsbiljetten, men som icke vilja resa som emigranter.

Goda viner tillbandahålles ombord för passagerarne, men serveras icke utan mot serskild betalning efter moderata priser enl. priskurant.

Om ankomsten till och afresa från Newyork.

Att Newyork är bästa landstigningsplatsen i Amerika för emigranter är utom all fråga, ty utom det att Newyork

har den ginaste och mest direkta jernvägs- och äfven kanal-ångbåtsförbindelse med alla delar af Amerika, har ingen annan landstigningsplats en sådan inrättning till emigranternas nytta och skydd, som den derstädes, af ett välgörenhetssällskap inrättade **Castlegarden**, der emigranterna äro skyddade för bedrägeri och ledsamheter, och hvarest de åtnjuta fritt logis från ett till tre dygn då så behöfves.

Såsom redan här ofvan är omnämndt åtföljes State-Liniens emigranter vid landstigningen i Newyork af särskildt anställda Emigrantkonduktörer, hvilka jemte liniens agenter och ombud i Newyork ombesörja deras och resgodsets landtagning i Castlegarden. Sedan emigranterna derstädes under ledning af konduktören fått amerikanska penningar för sina vexlar m. m., och de som i Skandinavien köpt biljetter för befordran inåt landet, fått sådana biljetter utbytta hos agenten, eller fått köpt de biljetter för vidare befordran, som önskas och alla angelägenheter med konduktörens och agentens tillhjälp blifvit ombesörjda, beledsagas de till **Eriejernvägen**. State-Liniens Generalagent i Newyork har hos Jernvägskompaniet utverkat den särskilda fördelen att **redan samma dag** emigranterna landstigit (såvida det ej är för sent på eftermiddagen) få dem befordrade derifrån inåt landet — om de icke sjelfva önska stanna något i Newyork.

Emigrantkonduktören och agentens ombud öfverlemnna emigranterna och deras resgods till jernvägens tjänstemän. Dock bör emigranterna sjelfva iakttaga:

dels att de småsaker som de vilja bruka under resan och som de haft under eget förvar, medtages i jernvägskupéen tillika med matförrådet, om sådant medföres (emedan, såsom bekant, alla emigranter sjelfva få hålla sig mat under resan på de amerikanska jernvägarne);

dels ock att vara tillstädes då deras kistor eller koffertar och andra tyngre saker skall poletteras, för att då känna hvar sitt samt för att då **erhålla en numrerad messingsplåt för hvarje sak** (koffert m. m.) som blifvit lemnad till **polettering**. Jernvägstjänstemännen fastsätta en liknande messingsplåt med motsvarande nummer på hvarje serskild sak. Det är af största vigt att detta iakttages, emedan sakerna naturligtvis icke utlemnas af jernvägstjänstemännen till andra än dem som, på bestämmelseorten, förete de nyssnämnda behöriga messingsmärkena. Här af följer att det är nödvändigt väl förvara sagda märken, ty det har stora svårigheter, och är förenadt med mycket besvär att tillrättaskaffa sakerna om märkena förkommit. — Om så likväl sker, bör det **genast** anmälas för jernvägskonduktören eller å State-Liniens kontor i Newyork eller Chicago.

Ännu värre är det om emigranten låter sig — af landsmän eller andra som under sken af hjälpsamhet uppträda och erbjuda sina tjänster — frännarras ifrågavarande märken, ty då blir han af dessa bestulen på sakerna. Af detta och liknande skäl är det nödvändigt, att under resan till och i Amerika icke anförtro sig

eller sitt till någon som helst annan person än liniens eller jernvägsbolagets tjänstemän, ty af dessa har emigranten fullkomligt skydd och allt det bistånd hvaraf han eller hon kan komma i behof under resan.

State-Liniens emigranter befordras från Newyork å

Erie-Jernvägen,

bekant såsom den bästa och mest direkta jernvägslinie till och från Newyork, samt allmänt berömd för de stora bekvämligheter som beredas emigranter såväl som andra resande. Vagnarne ha stoppade säten och äro inrättade så att ryggen i sätet kan slås om, hvarigenom frambringas bekväma sofplatser, som ju är särdeles fördelaktigt under en längre resa, således mycket att föredraga framför vanliga emigranttåg med träbänkar. Såsom af synnerligt värde för emigranter bör dessutom nämnas att jernvägens tjänstemän egna dem särdeles omsorg och skydd, hvadan State-Liniens emigranter under jernvägsresan inåt landet kunna med full tillförsigt tillryggalägga resan i det främmande landet.

Vidare beskrifning om befordring å Erie-jernvägen lemnas längre fram.

Resan från Newyork till Chicago tillryggalägges på 44 timmar.

Mottagande i Chicago.

Vid ankomsten till Chicago mottagas State-Liniens emigranter af ett befullmäktigadt ombud från State-Liniens General-Vestern-Agent Herr **John Blegen** (firma och adress **Austin Baldwin & C:o**, 164 Randolph Street, Chicago, Ill.) Sagde ombud som möter vid jernvägstågens ankomst till stationen, har inför stadens borgmästare aflagt ed såsom «Special Police», och bär på bröstet en försilfrad stjerna, derå står ingraveradt följande ord: "Special State-Line Police". Emigranterna åtvarnas att icke öfverlemna sig eller sina saker åt någon annan. Detta ombud föranstaltar sakernas transport och ledsagar emigranterna till logis och till Herr Blegen, som lemnar dem råd och anvisningar i hvarje angelägenhet, såsom i fråga om arbetsanställningar, köp af land o. s. v. Att State-Liniens emigranter blifvit på ett synnerligen förtjenstfullt sätt och till deras tacksamma belåtenhet handledda och undervisade af Herr Blegen, derom vittna en stor mängd tacksamhetsbetygelser, hvaraf några kan läsas här längre fram.

Utrustning för resan till Amerika.

Utom nödiga gångkläder och starka skodon samt linne- och sängkläder, bör medföras så litet saker som möjligt, emedan det är bättre att i stället ha litet mera penningar öfver, för att efterhand och i mån af behof köpa i Amerika mera ändamålsenliga sa-

ker. Allt hvad verktyg och redskap heter, samt bohagsting i allmänhet, köper man i Amerika bättre och billigare än här, hvadan medförandet af sådant är blott till hinder och obehag.

Hvad emigrant nödvändigt bör medhafva för att gagnas under resan är:

Matredskap, såsom knif, gaffel och sked; bleckkärl för matens mottagande såsom bunke, tallrik och flaska (den senare jemväl att begagnas att ha dricksvatten uti under jernvägsresan) samt

Sängkläder, såsom madrass-var (att istoppa hö eller halm före ombordstigningen, hvilket åter uttages och kastas i hafvet före landstigningen i Amerika), kudde och täcke eller filt. Alla dessa saker kan köpas för billigt pris i Göteborg eller å andra afskeppningsplatser.

Dessutom bör medföras ett litet matförråd afsedt dels för en eller två dagars uppehåll på afskeppningsorten (ifall man ej föredrager att köpa mat) och dels för resan på de amerikanska jernvägarne. Lite salt sill och något rågröd samt några äpplen eller annan frukt, är äfven såsom bra för sjösjuka, nyttigt att ha under sjöresan. Feta och rökta saker befordra illamående under sjöresa och böra därför undvikas.

Vid **inpackningen** bör iakttagas, att alla de saker man vill begagna under resan och som emigranter måste ha hos sig i hytten, såsom matredskap och underkläder för nödigt ombyte, lämpligast kan medföras i ett mindre skrin eller i en kappsäck och matförrådet i en korg eller i litet skrin. Kojkläderna i en säck. Alla öfriga saker (som ej skola begagnas under resan) bör inpackas i starka koffertar eller kistor (en familj bör heldre ha flera lagom stora kistor än en alltför stor och ohandterlig). Kistorne eller koffertarna böra vara försedda med starka lås och surras med rep innan de tagas ombord å ångaren. Äfven bör ihågkommas, att allt bagaget (koffertar m. m.) skall före ombordtagningen åsättas liniens märke samt egarens namn och bestämmelseort. Sådant märke och adress erhålles kostnadsfritt hos State-Liniens agent på afskeppningsplatsen.

Salongspassagerare behöfva, i och för sjelfva resan, icke medföra hvarken matredskap eller kojkläder.

Prestbetyg är icke nödigt för någon att medhafva utom för att styrka rätt ålder å barn under 12 år. För öfrigt behöfves inga betyg alls, undantagande målsmäns intyg för ynglingar och flickor, som icke uppnått myndig ålder, att de ha målsmäns tillstånd att få resa till Amerika.

Biljettpriser och Handpenningar.

Vanligen bestämma samtliga ångbåtsbolagen strax på nyåret de priser för befordran till olika platser i Amerika, hvilka för året skola varda gällande. Men som dessa priser likväl äro un-

derkastade förändringar, isynnerhet beträffande befordringen från landstigningsplats inåt landet i Amerika, kan jag icke i detta cirkulär utsätta biljettpriserna, utan kommer jag att, till den det begär, sända särskildt tryckta priskuranter, hvilka i anseende till möjligen blifvande ändringar och tillfölje deraf nödig omtryckning, upptager priserna endast till några hufvudstationer i hvarje stat. Den som vill ha besked om biljettpriset till plats som i priskuranten icke står utsatt torde derom tillskrifva mig då besked genast skall erhållas.

Då, såsom redan är nämndt, biljettpriserna äro underkastade ändringar kan utfärdade priskuranter endast anses gällande tills vidare. Men på det ingen skall draga i betänkande att det oakadt erlägga handpenningar på biljetter ikläder jag mig härmed följande förbindelser:

Att en hvar, som hos mig eller hos annan State-Liniens agent efterfrågat och fått besked om biljettpriset och som, för att göra sig försäkrad om plats för afresa vid viss tid, erlagdt handpenningar, skall, om biljettpriset stiger innan resan anträdes, erhålla biljett efter det redan uppgifna priset hvarå handpenningar blifvit erlagda; och att om biljettpriset deremot blifvit nedsatt före afresan, skall erhålla biljett efter lägst gällande pris vid tiden för afresan,

samt att, om den eller de som erlagt handpenningar, kan efter ankomsten hit till Göteborg betinga sig billigare biljettpris på någon annan ångbåtslinie (dem oräknade, som gå genom Engelska Kanalen) förbinder jag mig härmed att antingen lemna biljetter till samma pris eller och att oakfordadt återbetala handpengarna, vare sig de blifvit insända eller lemnade till mig eller till någon annan agent i Sverige för State-Linien. Erläggande af handpenningar till mig eller till någon annan agent för State-Linien kan således i intet hänseende lända till någon förlust eller skada. Biljettpriset blifver under alla förhållanden det billigaste som å någon annan ångbåtslinie kan beviljas. Deremot är det stor fördel i det att emigranten derigenom är tillförsäkrad plats för afresa på bestämd dag och kan frigöra sig från s. k. värfvares efterhängsenhet, hvilket ej vill säga litet. Ingen den ringaste tilltro förtjena de som opåkalladt erbjuder emigranter råd och anvisningar om hvilken linie de böra välja — sådana som berömma en linie och förtala alla öfriga. Om någon person uppträder med anbud af rabatt å biljettpriset eller annan serskild förmån, bör emigranten icke glömma att göra sig väl underrättad om hans namn och bostad samt om namnet på den ångbåtslinie å hvilken det säges att sådan förmån kan erhållas, derjeme bör sådan person uppfordras att styrka sig ega rätt ingå aftal med emigranter om deras befordran.

Fribiljetter.

Med såkallade fribiljetter menas biljetter som blifvit köpta i Amerika och hemsända derifrån till personer för hvars resa till viss plats i Amerika de äro gällande. Sådane biljetter äro gällande endast för den eller de personer hvars namn står på biljetten antecknad. **De få icke öfverlätas eller transporteras till annan person.** Om den person för hvars resa biljetten gäller, är hindrad att resa eller som af någon anledning icke vill resa, är ej annat att göra än att sända biljetten tillbaka till Amerika, den person i Amerika som betalt biljetten erhåller då sina penningar åter med afdrag af tio procent.

De personer som erhållit s. k. Fribiljetter gällande för resa å State-Linien (eller "**The State Steamship C:o**" som det står å biljetterna), uppmanas att minst 14 dagar i förväg tillskrifva State-Liniens Kontor på den plats, derifrån biljetten gäller (såsom Göteborg, Malmö eller annan plats som i biljetten står utsatt) och anmäla hvilken dag de önska antråda resan derifrån, då svar pr omgående erhålles; huruvida plats kan beredas för afresa vid tid som önskas.

Innehafvare af Fribiljetter å State-Linien anmodas äfven att, om någon deras bekanta likaledes ämna sig till Amerika, uppmana dem insända sina handpenningar och beställa platser.

Om Vexling och Vexlar på Amerika.

Att medföra svenska penningar till Amerika är ingen uträkning. Någon gång händer det att svenska penningar kan utvexlas derstädes utan allt för stor förlust såsom då landsmän tillfälligtvis träffas, hvilka äro i begrepp att resa till hemlandet, men det vanliga vid vexling i Amerika är en förlust af 20 öre pr Dollars, hvarförutan emigranten löper fara att blifva lurad och bedragen, så snart vexlingen ej sker hos agenten för den linie, med hvilken öfverresan skedd. Med undantag af några få Kronor, som man vill begagna under resan, bör alla öfriga medhafda penningar utvexlas före afresan från Göteborg (eller annan afskeppningsplats).

Amerikanska penningar tillhandahållas å State-Liniens alla hufvudkontor till billigaste gällande kurs. Men som kursen å Amer. kontanta penningar vanligen (i anseende till ränteförlust för den tid de ligga obrukade) är högre än för vexlar och s. k. «Moneyorders» och det ej alltid är möjligt kunna skaffa passande mindre sedlar eller mynt för vexling af till exempel 25 å 50 Kronor (20 Dollars guldmynt och 20 Dollars sedlar — motsvarande 76 å 77 Kronor — är, jemte sedlar å 50 å 100 Dollars, hvad som mest hitföres, hvaremöt mindre valörer äro svåra att få och således vexling af mindre belopp ej alltid möjlig). — Rekommenderas vexlar och moneyorder såsom billigare och tillika säkrare.

Säkrare derigenom att om sådane förkomma under resan, är egaren icke därför förlustig af sina penningar, såsom förhållandet deremot är, om man under resan till Amerika tappat eller af okända dåliga medresande blifvit bestulen på sina kontanta penningar. Vexlar och moneyorder äro således i hvarje afseende att föredraga.

Vexlar. I anledning af nyssnämnda förhållanden har, till State-Liniens passagerares fördel, blifvit så arrangerat, att jag kan utställa vexlar (äfvensom moneyorders) på Newyork å hvad större eller mindre belopp som helst, hvilka **genast** vid uppvisandet för agenten i Newyork infrias med det å dem i Dollars och cent utsatta beloppet, utan ringaste afdrag eller tidspillan. Då vexel eller moneyorder utfärdas, vidtager jag ett särskildt försigtighetsmått, hvarigenom den, som skall utlemna penningarne i Newyork, kan säkert förvissa sig om att ingen annan än den rätte personen utfår liqviden.

S. k. Moneyorders är ett ännu enklare medel för att öfverflytta penningar till Amerika. Det tillgår sålunda: De penningar emigrant eller annan person vill ha vexlade, vare sig små eller större belopp, kan lemnas till mig mot mitt qvitto, detta qvitto innefattar **dels** ett erkännande af mig att jag mottagit valuta för så och så många Dollars och cent och **dels** en order (som man i Amerika kallar Moneyorders) att beloppet skall till personen ifråga utbetalas af State-Liniens agenter i Newyork eller Chicago (hvilket som önskas) genast vid ankomsten dit.

Äfven personer som icke sjelfva resa till Amerika, men som af någon anledning vill ditsända penningar, kan genom mig få hvilket penningebelopp som helst utbetalt på hvilken plats och till hvilken person som helst i Nordamerika blott tydlig adress uppgifves, dock afdrages postporto om penningarne skola utbetalas annorstädes än i Newyork eller Chicago. Penningarne, som blifvit lemnade till mig för vexlar och moneyorders, förskaffas till Amerika genom **Skandinaviska Kreditaktiebolaget i Göteborg.**

Försändning af biljetter och penningar från Amerika till Sverige.

Svenskar som äro bosatta i Amerika och som önska sända penningar till Sverige, kunna enklast och billigast och på samma gång skyndsammast och utan ringaste risk göra det på följande sätt:

Sänd penningarne i rekommenderat bref från hvilken plats som helst i Amerika till State-Liniens General-Vestern-agent Herr **John Blegen**, Chicago (firma och adress Mess:rs Austin Baldwin & Co. 164 Randolph Street, Chicago, Ill.) och uppgif namn och adress (stad och gata eller gård, by, socken och postkontor) på den person i Sverige till hvilken penningarne skola utbetalas. Qvitto erhålles då från Chicago-kontoret med omgående post, och

på samma gång afsändes från Chicago till mig en order att härifrån sända penningarne (i svenska sedlar) till den uppgifne personens namn och adress, hvilket sker genast med afdrag endast af postporto. Svenskar som äro boende i eller närmare Newyork kunna i samma ändamål och på samma sätt hänvända sig till State-Liniens Generalagenter **Mess:rs Austin Baldwin & C:o, Nr 53 Broodway, Newyork**, då uppdraget på lika sätt ombesörjes.

Angående biljetters sändande från Amerika meddelas:
Till lättnad för Skandinaverna i Amerika, har hufvudkontoret i Chicago anställt befullmäktigade agenter i alla de vestliga Staternas större och mindre städer, hvarest biljetter kunna köpas till precis samma priser som på Liniens hufvudkontor. De personer i Vestern som ämna sända biljetter till släktingar och vänner eller sjelfva göra en resa till gamla landet, skola alltid finna det fördelaktigt att vända sig till State-Liniens agenter i Vestern. Companiet har utfärdadt ett värdefullt cirkulär med «Vägledning och Råd» till lättnad och betryggande för Liniens Skandinaviska passagerare under resan till Amerika, hvilket cirkulär medföljer alla utfärdade biljetter.

De som vilja sända biljetter till Sverige kunna äfven om så önskas, gå till väga med biljettköp och försändning deraf, som här ofvan är sagt i fråga om penningar — d. v. s. att anhålla hos agenten af hvilken biljett köpes, att han sänder biljetten till mig jemte uppgift om namn och tydlig adress på den eller de personer för hvars räkning biljetten är köpt; jag underrättar då genast ifrågavarande personer och lemnar dem behöfliga underrättelser om resan m. m. och uppfordrar dem låta mig veta när de vilja resa och håller platser tillgängliga. Härigenom vinnes dels att de som skola resa få skyndsamma och utförliga underrättelser och dels att ingen risk är att biljett kommer i orätta händer.

Hvarken jag eller, så vidt jag vet, någon annan Emigrantagent lockar någon att lemna fäderneslandet, jag uppmanar tvärtom hvar och en att icke lättsinnigt utan först efter moget öfvervägande, besluta sig för att emigrera. Till sådant beslut bör ingen låta inverka på sig af andra än för dem sjelfva väl kända personer eller anförvandter, till hvilka de med visshet veta sig kunna hafva förtroende (hvarom mera här längre fram). Den som icke vill eller icke kan **arbeta** bör icke resa till Amerika såvida han eller hon icke vet sig hafva anförvandter derstädes att lita sig till, ty ordspråket: «**Den som icke vill arbeta skall icke heller äta,**» gäller om möjligt i hårdare tillämpning i Amerika än här.

Min afsigt som emigrantagent är: att få sälja biljetter till möjligast största antal af dem som af en eller annan anledning beslutat resa till Amerika, dervid jag i möjligaste mån vill under-

lätta resan och svårigheterna efter framkomsten, för hvar och en som lemnar mig sitt förtroende i detta afseende och af hvad jag i detta cirkulär anfört torde ovedersägligen framgå att den ångbåtslinie jag representerar, neml. **State-Linien**, erbjuder emigranter såväl som ock andra passagerare den mest betryggande och bästa befordran till Amerika, jemte de mest omsorgsfulla arrangeringar för emigranternas goda och tjenstaktiga bemötande, logering och bespisning, såväl ombord, som i öfrigt under resan samt för deras mottagande i Newyork och vidare befordran derifrån, hvarutan State-Liniens emigranter alltid äro förvissade om värdefull handledning, råd och anvisningar af dess agent i Chicago herr John Blegen, beträffande såväl arbetsanställningar som andra angelägenheter.

Å nästa sidor aftryckta intyg om **State-Linien** torde tillfyllestgörande vittna om State-Liniens företrädaren såväl i ena som andra hänseendet. Originalen till dessa och flera liknande intyg finnas tillgängliga till påseende på kontoret.

Belåtenheten med befordran och bemötande å **State-Linien** skall dock utan all fråga hädanefter blifva än större genom den på sista tiden vidtagne åtgärden att anställa serskild **Emigrant-Konduktör**, som jemte den vanliga tolken åtföljer hvarje ångare och besörjer emigranternas angelägenheter äfven i Newyork på sätt förut är omtalat.

Om **Land m. m. och Landköp** samt **arbetsanställningar** i Amerika lemnas här längre fram några nödiga under rättelser jemte några tidningars vitsord om **State-Linien**.

De som ännu resa till Amerika böra i god tid genom inhemtande af underrättelser, men utan inverkan af obehöriga och okända personer, göra klart för sig med hvilken ångbåtslinie de vilja resa och efter gjordt val blifva dervid. De som beslutat att resa med **State-Linien** uppmanas att minst 8 dagar, men helst längre tid i förväg insända handpenningar (10—15 eller 20 kr. för hvar person) till mig eller till någon annan af Liniens befullmäktigade agenter och utsätta tid för afresan som dock gerna kan få uppskjutas om sjukdom eller annat hinder förekommer; handpenningarna afräknas i alla fall från biljettpriset när halst afresan sker och biljettpriset blifver, såsom förut är sagt, i **alla händelser** det billigaste som vid tiden för afresan kan på afgangsorten erhållas å någon annan ångbåtslinie, äfven om priset var högre då handpenningarna erlades.

När biljettpriset är betalt är emigranten **fri från alla vidare utgifter** för befordringen med **State Linien**.

Telegram från agenten i Newyork afsändes till Emigranternas afgangsplatser i Skandinavien så snart de anländt till Newyork, och blir deras anhöriga och vänner genast underrättade om framkomsten såvida deras namn och adresser blifvit uppgifna före afresan.

Hvarje emigrant eller hufvudperson för familj, erhåller före afresan ett **Kontrakt** behörigen undertecknad af agenten och in-

nehållande villkoren och sättet för befordringen; namnet på den plats dit befordringen skall ske samt beloppet af den betalning derför, som blifvit erlagd, hvilket Kontrakt skall förevisas och till lagenligheten bestyrkas i Poliskammaren på afgångsplatsen.

Obs. Att State-Linien erbjuder befordran till Amerika ej allenast för 1:sta Salongs- och Mellandäckspassagerere utan ock för **2:dra Salongspassagerare**, serdeles comfortabelt till jemförelsevis billigt pris, hvilket icke är förhållandet å de flesta öfriga ångbåtslinier.

Om vidare underrättelser i ett eller annat hänseende önskas, besvaras förfrågningar villigt och skyndsamt om man adresserar sig till mig eller till någon annan af State-Liniens agenter.

Göteborg i December 1881.

J. NILSSON.

Generalagent i Sverige för State-Linien.

Kontor: N:o 29 Köpmansgatan.

Postadress: *State-Liniens Kontor Göteborg.*

Intyg om befordran med State-Linien.

Chicago den 24 April 1881.

Vi undertecknade, emigranter med State-Linien, befordrade af agenten i Göteborg Herr J. Nilsson, äro nu lyckligen framkomna till vår bestämmelseplats och som vi ha åtnjutit en mycket vänlig behandling på hela resan, är det oss kärt att i förening erkänna vår tack till State-Linien i allmänhet, och särskildt må vi tacka agenten i Chicago, Herr J. Blegen, som på Herr Nilssons anbefallning, strax har godhetsfullt skaffat oss godt arbete, med lön af 1½ dollar om dagen och fri befordring till arbetsstället. Detta är den högsta daglön som nu betalas för vanligt arbete, men senare på varen erhålla vi större betalning.

Ombord på ångaren «State of Pennsylvania», med hvilken vi ankommo till Newyork den 21:ste d:s, var kosten och betjeningen mycket god och den ordning samt renlighet som herrskade der, gjorde resan på hafvet behagligare för oss än vi hade väntat. I Chicago mottogos vi af Liniens polisbetjent, som bevakade våra intressen och bistod oss med hvad hjälp och vägledning vi önskade, och vi kunna af erfarenhet säga, att bättre befordring än State-Linien gifver, är vanskligt att erhålla, så den bör erinras af envar af våra landsmän som ämnar resa till Amerika.

F. O. Jonsson,
Kalmar län.

• *T. Andersson,*
Östergötland.

C. G. Berggren,
Kalmar län.

C. A. Johansson,

J. P. Pettersson, Vestmanland.	A. A. Sandström, Ringarum.
A. F. Schill, Östra Ryd	Carl A. Spångberg, Korsnäs.
Johan Victor Karlsson, Östra Ryd.	Carl Aug. Ekström,
J. A. Johansson, Östra Ryd.	Carl Carlsson, Sunnerberg.

Chicago den 3 Maj 1881.

Det är oss ett nöje att härmed intyga, att vi, emigranter med State-Linien, inskrifna af agenten i Göteborg, Herr J. Nilsson, ha erhållit godt arbete vid vår ankomst till Chicago genom agenten härstädes Herr J. Blegen. Vi erhålla den högsta daglön som betalas för arbete i allmänhet, äfvensom fri resa till arbetsplatsen och vi äro Hrr agenter mycket tacksamma för den stora tjänst de ha gjort oss.

Resan har för öfrigt varit så god som den kunde väntas vid denna årstid och hvad State-Linien i öfrigt beträffar, ha vi haft det mycket godt och skola vi därför rekommendera den på det bästa.

A. Hinrickson.	A. Carlsson.
Martin Alfred Andersson.	E. Andersson.
J. Samuelsson.	August Andersson.
B. J. Johansson.	Olaus Andersson.
C. E. Johansson.	Nils Hinrickson.

A. Christensson.

Chicago den 8:de Maj 1881.

Det är så naturligt, att då man finner något nytt och godt, man vill omtala det. Derföre är det oss också ett nöje att med några ord nämna om vår resa med State-Linien. Oaktadt denna linie ingalunda är alldeles ny, är den dock icke så väl bekant och har ej heller uppnått sådant beröm, som den efter vår öfvertygelse verkligen förtjenar. Vår befordran med «State of Nebraska», en af liniens nya, 5,000 tons dräktiga ångbåtar, från Glasgow till Newyork var öfver förväntan god; ty vi erhöilo tillräcklig och god mat samt blefvo väl uppassade. Vi blefvo föremål för allmän afundsjuka, då vi ankommo till Newyork och för andra emigranter berättade huru vi haft det under resan. En annan god sak med State-Linien är den, att hvar man kommer vid ankomst- och afgångsplatserna både i England och Amerika mottages man af skandinaviska, i liniens tjänst anställda personer, som alltid äro artiga och tjenstaktiga, så att emigranter med denna linie ej behöfva frukta för att bli vilseledda eller bestulna af s. k. «runners», hvilket annars hör till ordningen för dagen. De af oss, som önskade

arbete vid ankomsten till Chicago, erhöill detta genast genom liniens general-agent för Vestern, Hr John Blegen, som för öfrigt tillmötesgick oss med många nyttiga råd och upplysningar. Vi få doll. 1.75 om dagen för vårt arbete och fri resa med jernbana till arbetsplatsen.

Att ytterligare rekommendera State-Linien behöfs icke, ty af hvad vi här ofvan sagdt inser en hvar, att denna linie är en af de bästa, man kan resa med. Tillika frambära vi på detta sätt vår tacksamhet till Hrr agenter för linien, såväl som till hela dess personal i allmänhet.

<i>P. G. Molin,</i>	<i>C. M. Månsson,</i>
<i>P. M. Nilsson,</i>	<i>A. G. Molin,</i>
<i>A. E. Månsson.</i>	<i>A. Alexanderson,</i>
<i>L. J. Månsson,</i>	<i>N. G. Anderson,</i> från Linköpings län.
<i>P. O. Johansson,</i>	<i>P. O. Larsson,</i>
	från Kalmar län.
<i>C. J. Andersson,</i>	<i>A. W. Hamberg,</i>
<i>P. J. Möllgren,</i>	<i>N. G. Hallström,</i>
<i>G. Andersson,</i>	<i>M. E. Johansson,</i> från Skaraborgs län.
	<i>C. M. Johansson,</i>
<i>J. W. Lindgren,</i>	<i>C. A. Björkman,</i> från Upsala län.
<i>A. Andersson,</i>	<i>C. Johansson,</i> från Skaraborgs län.
<i>A. J. Lindgren,</i>	<i>J. Jansson,</i> från Venersborg.
<i>Frans Elof Jonsson,</i> fr. Madesjö socken.	<i>F. O. Holmström,</i> fr. Madesjö, Kalmar län.
<i>Johan August Magnuson,</i> från Kalmar län.	<i>B. A. Abrahamsson,</i> fr. Sibbarp, Halland.

Emanuel Kristensson,

Chicago den 16 Maj 1881.

HERR J. NILSSON.

GENERALAGENT FÖR STATE-LINIEN.

Göteborg.

Det är oss kärt att härmed kunna meddela Eder att vi äro lyckligen framkomna till vår bestämmelse, och då de löften, som Ni gaf oss, ha blifvit uppfyllda på mycket tillfredsställande sätt, skola vi härigenom frambära vår hjertligaste tack till Eder.

Vi fingo på Eder rekommendation, strax arbete genom agenten i Chicago Herr J. Blegen, med lön af 1 dollar 75 cent pr dag och fri resa till arbetsplatsen, som är ett stycke väg bortom staden (Chicago).

Med hänsyn till befordringen med State-Linien må vi tillstå, att den har varit mycket god och vi äro väl tillfreds med behand-

lingen i hvarje hänsende. I Chicago blefvo vi mottagna vid stationen af Liniens fullmäktige, som vägledde oss till logis och var oss behjelpelig med hvad bistånd vi behöfde.

Att döma efter hvad vi sjelfva hafva erfarit och hvad vi ha hört af emigranter med andra linier, är det intet tvifvel om att State-Linien är en af de bästa på Atlanten och vi skola på det hjertligaste rekommendera den.

<i>Ernst Lundqvist,</i> från Skaraborgs län.	<i>Per J. Andersson,</i>
<i>Per Johan Carlsson,</i> från Elfsborgs län.	<i>Alexander Larsson,</i>
<i>Gustaf Pettersson,</i> från Skaraborgs län.	<i>A. Andrin,</i>
<i>P. A. Fröberg,</i> fr. Örebro län.	<i>Gustaf Sveensson,</i> fr. Skaraborgs län.
<i>Johannes Johansson,</i> från Skaraborgs län.	<i>And. Gustaf Larsson,</i>
<i>P. Larsson,</i> fr. Kristianstads län.	<i>A. Lundqvist,</i> fr. Gräsgård, Kalmar län.
<i>G. A. Stensson,</i> Gatersbyn, Elfsborgs län.	<i>Fredrik Ekström,</i> Dyrtorp, Elfsborgs län.
<i>A. Johansson,</i> Gatersbyn.	<i>Fredrik Svensson,</i> Färglanda, Elfsborgs län.

Chicago d. 28 Maj 1881.

Undertecknade, emigranter med State-Linien, ankomme till Newyork med ångaren «State of Indiana» den 26 d:s, hafva här med nöjet betyga, att vi haft en mycket god behandling på hela resan. Hvad kosten angår ha vi såväl i England som ombord i skeppet erhållit tillräcklig, god, kraftig och väl tillagad mat, såsom färskt och salt kött, fisk, potatis, färskt bröd och smör, kaffe, the o. s. v. De som voro sjuka kommo under skeppsläkarens tillsyn och fingo särskildt anrättad mat. Renlighet och ordning blef också strängt upprätthållen och det var ingen, som var eller hade orsak att vara missnöjd.

De af oss som hade löfte om arbete, fingo det strax genom agenten i Chicago Herr J. Blegen, som hade sändt sitt ombud till stationen för att mottaga oss och vara oss till hjälp. Vi få fri befordring till arbetsplatsen och vår förtjenst blir 1 dollar 75 cent per dag, att begynna med, men vill sannolikt snart blifva större.

Till en hvar af våra landsmän, som nu eller senare ämnar att resa till Amerika vilja vi säga: Glöm icke State Linien.

<i>S. Mortensen,</i> fr. Gudbrandsdalen, Norge.	<i>Olaus Jonsson,</i> fr. Kalmar län.
<i>Johan Olsson,</i> fr. Kalmar län.	<i>Lars Hansson,</i> fr. Christianstads län.
<i>Sven Aug. Hansson,</i> fr. Tving, Blekinge.	<i>Gustaf Nilsson,</i> fr. Landskrona, Skåne.

Frans Olsson,
fr. Kronobergs län.

W. Nilsson,

från Elfsborgs län.

K. A. Kollin,
Kalmar.

S. J. Svensson,
Hjorsberga, Carlskrona.

Alfrid Bengtsson,

A. G. Dahlgren,
Väyse.

Ångaren «*State of Alabama*»,
den 5:te Juni 1881.

HERR CAPTEN MUNRO!

Vi undertecknade, passagerare med ofvannämnde ångare på dess 18:de resa till Newyork, önska Ni mottager detta lilla erkännande af vår hjertligaste tack till Eder, för det sätt hvarpå vi blifvit bemötta både af Eder sjelf och Edra underordnade under resan från Glasgow; vi beklaga endast att vi ej äro i tillfälle bevisa vår tacksamhet i mera framstående form.

Hjertligen tillönska vi Eder en lång och framgångsfull verksamhet, och hoppas att Ni fortfarande må åtnjuta bästa välgång.

Vi förblifva Eder förbundne:

James Davidson,

Johannes Sosulus,

Ole Aslagsen,

Rudolf Hillermill,

Christian Præth,

Petter Hanson,

Per Posen,

L. J. Chr. Andersen,

Svensson,

H. P. Christjansen,
fr. Danmark.

E. Knudsen,

Carl. E. Hansson,

Per Andersson,

från Sverige.

Sv. Olsson,
fr. Sverige.

Joh. Langelin,

Geo. J. Hill,

Alex. Jensen,

F. Staff,

L. Blok,

Aus Hammelstall,

H. Steffen,

Herman Stadlaender,

Georg Heiman,

Julius Ordsenberg,

Simon Schloss,

L. J. Andersson,

fr. Stockholm.

W. Borikki,

Bischoff,

Joh. P. A. Danielson,

S. Jensen,

fr. Danmark.

James Henders,

Rose Walsh,

Sare Jane Warroch.

For at imødekomme de mange Önsker og Anmodninger som Venner og Bekjendte henvendte till os ved Afskeden fra Hjemmet, skal vi herigjennem meddele att vi lykkelig ere fremkomne til vort Bestemmelsested. Vi afreiste fra Glasgow med State-Linien den 10:de d:s, med Dampskibet «*State of Nevada*» og landede i New York efter omtrent 10 Dages Reise. Til vore Landsmends

Interesse skal vi oplyse att Befordringen med denne Linie har været serdeles behagelig, thi vi har haft det godt i alle Dele og nydt en rosværdig Behandling under hele Reisen. Saavel i England som ombord fik vi fuldtop af vel tillavet Mad, og da Renlighed og god Orden altid blev iagttaget ombord, herskede den største Tilfredshed blandt Passagererne og Tiden hensvandt meget gemytligt. De som ønskede Arbeide ved Ankomsten til Chicago fik dette strax gjennem Agenten Hr John Blegen, som havde sendt sin Fuldmægtig til att modtage os paa Stationen og vare os behjælpelig ved Anvisning med Logis o. s. v.

De Passagerer som förlod os pa Veien mellan New York og Chicago saavel som de, der fortsatte Reisen længere anmodede os om at udtale deres Tilfredshed med Linien, hvilket vi paa deres og egne Vegne herved har den Fornöielse att gjöre.

Chicago, den 25:de Juni, 1881.

Peder O. Bjerkeseth, John E. Dybbaker, Kristian J. Sæther,
från Christiansund.

Chr. Christiansen,
från Birid.

Odin Olsen,

Oscar Stengård,

Karl Karlsson,

från Visby.

Ole Hansen,
från Christiansund.

Paul Hansen.
från Lillehange.

Peder Antonsen,
från Lillehange.

O. J. Olsson,
från Kalmar län.

W. Carlsson,
från Kalmar län.

A. E. Rydell,
från Malmöhus län.

J. T. Carlsson,

P. Pettersson,

från Kalmar län.

C. Olsson,
från Kalmar län.

Gudbrand Berge,
från Valders.

John Östergren,

John Ludvig Pettersson,
från Kalmar län.

Carl Pettersson,

C. G. Henriksson,

från Kalmar län.

Jörgen Jensen,

Torbor Johnsen,
från Trondhjem.

Martin M. Betteraasen,
från Trondhjem.

Gumerius Haarstad,
från Gausdal.

Ole Pedersen,
från Gausdal.

Newyork den 29 Juni 1881.

STATE-LINIENS ÅNGBÅTS-COMPANI.

Glasgow.

Vi undertecknade, passagerare med State Liniens ångare «State of Georgia», känna oss föranlåtna att härmed uttala vår fullkom-

liga belåtenhet med den behandling vi åtnjutit på resan till Amerika och få för alla våra landsmän anbefalla State-Liniens ångare på det bästa.

Anders Pedersen Rohde, fr. Danmark.
L. Sandgren, *Carl Gustaf Larsson*,
från Sverige.
H. Hansen, *F. W. Sörensen*,
från Slesvig.
Bengt Baardsen, fr. Hafstad, Stenkjaer, Norge.
E. Th. Svensson, *P. Martensen*,
fr. Sverige. fr. Danmark.
Mathilda Nylander, *Ingrid Svensson*,
fr. Sverige
Jens Möller Thomassen, fr. Nöddelund, Danmark.
Erik Hansen, *Birke Sofie Hansen*,
fr. Norge.
Sören Pedersen Jetsmark, *Hansine Kjersti Madsen*,
fr. Danmark.
Fredrik Ernst Axel Åberg, *Theodor Olof Blak*,
fr. Sverige. fr. Danmark.
Ole Olsen, *Anders Gulliksen*,
fr. Norge.
Martin Olsen, *Emil Jensen*,
fr. Christiania. fr. Danmark.
Edvard M. Petersen, *Christian Sörensen*,
fr. Danmark. fr. Christiania.
Thora Jensen, *Therese Blak*,
fr. Lolland. fr. Nakskov.
Anne Larsen, *Augusta Olsen*,
fr. Birid.

Newyork den 14 Maj 1881.

STATE-LINIENS ÅNGBÅTS-COMPANI.

Undertecknade, passagerare med ångaren «State of Georgia», seglande från Glasgow till Newyork, meddela härmed till kompaniet:

- 1) Hyggligheten och renligheten på ångaren var mycket god;
- 2) Maten var af bästa sort, godt beredd och smaklig;
- 3) De sjuka behandlades med bästa omsorg;
- 4) Höfligheten af allt befäl berömlig, disciplin och ordning god;
- 5) Vi ha att mycket tacka uppassaren för hans outtröttliga omsorg att för oss alla göra det så hyggligt som möjligt.

Vi bevittna härigenom till kompaniet vår fulla tillfredsställelse och rekommendera State-Liniens ångare till alla emigranter, som önska att gå till Amerika.

Knud Björn Berntsen, fr. Ribe, Lyngön, Norrige.
Hans C. Davidsen, fr. Arendal, Norrige.
Martin G. Schöth, från Thronhjøm.
Peder Grönberg, fr. Hommelvig, Thronhjøm.

- Jakob Flau*, fr. Throndhjem.
Rasmussen Rian, fr. Norge.
- Johan Victor Borg*, fr. Vermland, Sverige.
Arnt O. Meland, fr. Örkedalen, Norge.
Ole A. Meland, fr. Örkedalen, Norge.
Even A. Syrstad, fr. Örkedalen, Norge.
- E. M. H. Sundqvist*, fr. Skaraborgs län, Sverige.
Ernst Johansson, fr. Hornsberga, Skaraborgs län. *L. J. Johansson*,
Johan Grarock, *Johannes Rasmussen*.
Sören Maehla, *Peder Maehla*,
Ole Maehla, *Martin Nielsen*,
Ole O. Torbond, *Johan L. Sunvig*,
fr. Stjördalen, Norge.
- Johan Olsen*, *Thore Chr. Hestegri*,
Ludv. Th. Andersen, *Christian Olsen*,
fr. Norge.
- F. Ekström*, *A. F. Solberg*,
fr. Dyrtorp, Färglanda. fr. Stigen, Färglanda.
J. E. Jakobsson, *Joh. Adolf Johansson*,
fr. V. Blekan, Elfsborgs län. fr. Gatersbyn, Färglanda.
F. Svensson, *Karl Svensson*,
fr. Gatersbyn. fr. Elfsborgs län.
G. M. Ugstad, *E. J. Rökken*,
fr. Norge.
- Axel Dahlmer*, *Nils Jakobsson*,
Gustaf Nilsson, *Johan Svensson*,
fr. Helsingborg.
- O. Wennervik*, *A. Andrén*,
fr. Skaraborgs län. fr. Skölfvened, Skaraborgs län.
S. M. Magnusson, *J. Löfgren*,
fr. Änimskog. fr. Finnerödja.
G. Pettersson, *S. Svensson*,
fr. Finnerödja.
- J. A. Håkansson*, *Johan Alfr. Johansson*,
fr. Bohuslän. fr. Dalsland.
Anders Gustaf Larsson, *Fredrik Åkerlund*,
fr. Forshem, Skaraborgs län. fr. Skaraborgs län.
Erik Gustaf Johansson, *Thor Olsen Nibe*,
fr. Änimskog. fr. Norge.
Ole Knudsen Nibe, *Christen Skoven*,
fr. Norge. fr. Sindal, Danmark.
- Jakob Juul*, *A. G. Haglund*,
fr. Danmark. fr. Sundersberg, Skaraborg.
Aron Bernhard Larsson, *P. A. Fröberg*,
fr. Norra Ryr socken. fr. Domnarfvet.
Jens J. Jensen, *John Korhn Setty*,
fr. Stavanger.
- Fru Anna Larsson*, *Emma Larsson*,
fr. Upsala.
- Mathilda Gustafson*.

Vi undertecknade, svenska emigranter, hafva att till alla delar gifva State-Linien det vitsord, som den verkliga förtjenar, i det den hvad kost och logis beträffar, lemnat den till vår synnerliga belåtenhet, särskildt under uppehållet i Glasgow.

Ombord å «*State of Florida*» den 20 Juli 1881.

<i>John Cornfield,</i>	<i>Christin Fahlqvist,</i>
<i>Nils Pettersson,</i>	<i>Johanna Jansson,</i>
<i>Anna Jönson,</i>	<i>Emma Dahlgren,</i>
<i>John Wieslander,</i>	<i>Anna Engman,</i>
<i>G. E. Larsson,</i>	<i>Christina Engman,</i>
<i>J. F. Carlsson,</i>	<i>Kristina Pettersson,</i>
<i>M. N. Nilsson,</i>	<i>Elna Rönnberg,</i>
<i>H. Rönnberg.</i>	<i>Karin Persson.</i>

Chicago den 9 Juni 1881.

Då vi afreste från Sverige yttrade agenten för State-Linien, af hvilken vi köpte våra biljetter, önskan om att höra huru vi befandt oss med resan. Vi skola därför meddela att vi i alla delar ha haft det mycket godt såväl hvad kost som behandling angår, både i England och ombord å ångaren «*State of Indiana*,» med hvilken vi ankommo till Newyork den 6:te dennes. Vid ankomsten till Chicago blefvo vi mottagne på stationen af Liniens ombud, som bistod oss med hvad hjälp och vägledning vi önskade. Genom General-agenten Herr J. Blegen erhöilo vi bra och lönande arbete samt fri resa till arbetsstället, såsom vi voro lofvade vid afresan hemifrån och vi ha således ingen fordring på State-Linien som icke blifvit punktligt uppfylld.

<i>S. Pärson,</i>	<i>C. Anders Persson,</i>	fr. Halland.
<i>S. A. Andersson,</i>	<i>A. G. Aronson,</i>	fr. Kronobergs län,
<i>W. Erikson,</i>	fr. Örebro län,	<i>Erik Chr. Pål,</i>
<i>J. Jakobson,</i>	<i>E. Erikson,</i>	<i>John Johnsson,</i>
<i>Anders Andersson,</i>	<i>Mikkel Jacobsson,</i>	
	<i>Johan Mattsson,</i>	fr. Finland,
<i>Olof Andersson,</i>	<i>Olof Jönsson,</i>	fr. Wermland.

Chicago den 17 Juni 1881.

Vi undertecknade, emigranter med State-Linien, afgingo från Glasgow till Newyork med liniens nya, snabbgående ångare «*State of Nebraska*» den 3:dje d:s och ha haft en mycket behaglig resa. Änskönt vi af och till hade motvind gjordes likväl resan öfver Atlanten på omkring 9 dygn.

Det är oss ett nöje betyga, att vi alla blifvit särdeles godt behandlade såväl af manskapet ombord på ångaren som af agenterna

på de åtskillige platserna och skola vi, som äro inskrifne af agenten i Stockholm, Herr C. Edenholm, förnämligast erkänna vår tack till honom för hans vänlighet mot oss.

Hvad kost, betjening, renlighet o. s. v. angår, kunde intet bättre önskas än som vi hade det, som reste som emigranter.

De flesta af oss äro genom agenten i Chicago Herr J. Blegens vänliga bistånd förskaffade godt arbete och har uppnått den högsta daglön som arbetare i allmänhet för närvarande kan få.

I det vi härmed betyga vår belåtenhet med linien skola vi på det bästa rekommendera den till våra landsmän.

S. E. C. Sten, N. A. Andersson, F. A. Ericsson,
fr. Kristianstads län.

Gustaf H. Lindström, C. F. Norberg, Carl Nylander,
fr. Stockholms län.

J. V. Joelsson, fr. Kalmar län, A. G. Eliason, fr. Skaraborgs län,

Jon Lorensen, Fredrik Mikkelsen, Ole Olssen, fr. Danmark,

Anders Thomssen, fr. Slesvig, C. G. Nyberg, fr. Sala,

L. G. Hallenberg, fr. Orresta, A. Lundén, fr. Stockholm,

J. A. Westerlund, C. F. Widholm, fr. Sala,

C. F. Tornblad, A. J. Fredriksson, fr. Vestmanland.

Chicago den 16 Juli 1881.

Vi skola härmed tillåta oss i korthet omtala att den behandling vi haft med State-Linien har varit ovanligt god och vi vilja därför rekommendera denna linie till en och hvar af våra landsmän som har i tanke att resa hit till Amerika. Ingen linie har mera omsorg för sina emigranter än denna. Vi ankommo till Newyork med ångaren «State of Pennsylvania» den 14 och fortsatte resan pr jernväg, utan uppehåll.

J. P. Gabrielson, Carl Akerman,
fr. Finland, fr. Upsala län,

A. F. Hultström, Ol. Ahlgren,
fr. Kronobergs län, fr. Ullånger,

M. Höckert, Oskar Carlsson,
fr. Ullånger, fr. Bohuslän,

Henrik Ratian, Henrik Kapplå,
fr. Finland,

Garten J. Eriksen, Martin Olsen,
fr. Fredrikshald,

Lars Andersson, Johan Olai Jensen,
fr. Kristiania,

Magnus Jonsson, Adam Ulrik Åström,
fr. Otterdalen, fr. Vesterbotten,

Anders Andersson, A. Janson med hustru och barn,
fr. Vesterbotten, fr. Stockholm,

Johan Lönn med hustru, Emanuel Jansson,
fr. Upsala län.

Chicago den 23 Juli 1881.

Undertecknade, emigranter med State-Linien, ha härmed förnøjelsen meddela, att den beföring vi haft har varit tillfredsstäl-
lande i hvarje hänseende och tillika intyga vi att State-Liniens
agenter och betjening under hela resan ha varit mycket tjenstvil-
liga och tillmötesgående. Det samma är att säga om manskapet
ombord på ångaren «State of Florida» med hvilken vi befordrades
från Glasgow till Newyork, dit vi lyckligen ankommo den 20:de
d:s. Vid ankomsten till Chicago blefvo vi också väl bemötta, ty
Hufvudagenten, Herr J. Blegen hade sändt sitt ombud till jern-
vägsstationen att mottaga oss och ivarataga våra intressen. Herr
Blegen skaffade oss också godt arbete genom sin arbetsagent och
vi skola begynna detsamma i morgon. Förutom att ha erhållit
den högsta daglön som betalas för grofarbete, ha vi äfven fått fri
beföring till arbetsstället och således erhållit flera fördelar än vi
väntat. Till gengäld härför skola vi på det bästa anbefalla State-
Linien till alla, som önska att utvandra till Amerika, då vi äro
fullkomligt öfverbevista om att bättre behandling icke kan erhål-
las med någon annan linie.

<i>Halvor Strand,</i>	fr. Norge.	<i>Kasel Edvart,</i>
<i>A. Lövgren,</i>	fr. Sverige,	<i>J. F. Ekrot,</i>
<i>Henrik Hult,</i>	<i>Gustaf Hedlund,</i>	<i>Gustaf Höglund,</i>
	fr. Finland,	
<i>Olof Nilsson.</i>	fr. Sverige.	<i>Paul Mattsson,</i>

Ombord å «State of Nebraska» den 26 Juli 1881.

Vi undertecknade, passagerare på ångaren «State of Nebra-
ska» från Glasgow till Newyork, ha haft Herr H. P. Christianson
som tolk, intyga med stort nöje hans vänliga och goda bemötande
mot oss i alla afseenden. Han har troget assisterat oss som icke
kunnat tala engelska, han har samtalat med officerare och öfrige
när vi önskat och tillsett att vi erhållit god mat och äfven medi-
cin. Vi rekommendera honom med glädje för den resande allmän-
heten, han är i alla afseenden en respektabel och tjenstvillig man.

<i>Joh. Fogelberg,</i>	<i>Johan Andersson,</i>
fr. Vermland,	
<i>J. Nilsson,</i>	<i>Nils Petter Nilsson,</i>
	fr. Vesterbotten,
<i>Jöns Persson,</i>	<i>E. Persson,</i>
<i>N. P. Nilsson,</i>	<i>C. W. Lindberg,</i>
<i>Carl Edler och familj,</i>	<i>S. Hedlund,</i>
<i>Sven Mortenson,</i>	<i>Karl Frank,</i>

E. Eriksson,
C. P. Sandström,

Nils Fredrik,
C. A. Åström,

Nils Petter Svensson.

Newyork Juli 1881.

Vi undertecknade, passagerare med State-Liniens ångare «State of Indiana,» på resa mellan Glasgöw och Newyork förklara härmed, att allt bemötande varit godt. Maten var af god qualité och väl lagad. De sjuka passagerarne blefvo serdeles omhugnade. Vi uttala därför vår fulla belåtenhet för den behandling vi ha åtnjutit på resan och råda alla våra landsmän, som vilja utvandra till Amerika, att resa med State-Linien.

J. P. Rundsten,
Robert Eriksson,
Johannes Karlson,
Karna Persson,
Jöns Jonson,

Olof Kronqvist,
Klas Gustaf Bergström,
P. G. Pettersson,
Brita Katrina Peterson,
Johanna Sjöström,
fr. Vermland,

C. J. Hilmer Sjöström,
Albert Jansson, fr. Stockholm,
W. Eriksson, fr. Karlskoga,
Johan Sjöström,
fr. Vermland,
P. Hallberg,
fr. Karlskoga,

Amelie Jansson,
E. J. Brattström,
G. T. Rundgren,
Frida Rundgren,
fr. Stockholm,
P. L. Jonsson,
fr. Stockholm.

Vi undertecknade Svenska och Norska emigranter hvilka rest på State-Linien få härmed uttrycka vår största tacksamhet för den goda behandling och det humana tillmötesgående som blifvit oss visadt synnerligast på Emigranthotellet i Glasgöw samt ombord på ångaren «State of Nevada».

Utan att öfverdrifva kunna vi säga, att såväl kost som logi och betjening vida öfverträffat våra derom förut hysta förhoppningar, hvarför vi anse oss hafva stora skäl att till våra landsmän rekommendera öfvannämde linie.

Särskildt förtjenar ångarens Stewert, herr C. Christianson, hvilken tillika tjenstgör som tolk, att nämnas som en i alla hänseenden human och tillmötesgående man, hvilken gjort allt möjligt för att hvad kost, snygghet och nöjen beträffar, göra vår resa så behaglig och angenäm som möjligt.

Ombord å ångaren «State of Nevada», den 1 Augusti 1881.

August Lindahl,
fr. Landskrona,

S. J. Jacobsson,
fr. Stockholm,

J. O. Reuter,
fr. Venersborg,

A. G. Lindberger,
fr. Stockholm,

A. U. Berggren,
fr. Göteborg,

F. E. Hallin,
fr. Fredriksstad,

<i>C. Danielsen</i> ,
fr. Kristiania.	<i>P. J. Rypdal</i> ,
fr. Aronsdalen.	<i>C. A. Peltersson</i> ,
fr. Landskrona.
<i>Emil Svensson</i> ,
fr. Skaraborgs län.	<i>F. G. Lundqvist</i> ,
fr. Skaraborgs län.	<i>P. P. Vestnær</i> ,
fr. Romsdalen.
<i>Sven Nilsson</i> ,
fr. Wanniberga, Kristianst. län.	<i>Ole Olsen</i> ,
fr. Tromsö.	<i>H. O. O. Solberg</i> ,
fr. Norge.
<i>Anders Rasmussen Koltick</i> ,
fr. Ristværk, Gellivara.	<i>Johan E. Apelman</i> ,
fr. Uddevalla.	<i>H. Hansen</i> ,
fr. Grytdal, Norge.
<i>A. Pettersson</i> ,
fr. Kristiania.	<i>Mathias Persson</i> ,
Råneå, Norrbotten.	<i>D. O. Lutnæs</i> ,
Trysil, Norge.
<i>P. Eedersen med familj</i> ,
fr. Osterdalen, Norge.	<i>Erik Nilsson och son Oscar Fredrik</i> ,
fr. Gellivara, Norrbottens län.	
<i>Erik Nilsson Forsberg med hustru Lovisa</i> .		
<i>Nikola Elvira Nilsen</i> ,
fr. Kristiania.	<i>Hulda Carlsson</i> ,
fr. Stockholm.	<i>Mina Olsen</i> ,
fr. Eidsvold, Norge.
<i>Ida Jörgensen</i> ,
fr. Ekern Lötten, Osterdalen.	<i>Lars H. Krands med familj</i> ,
fr. Norge.	<i>J. H. Henborg</i> ,
fr. Lidköping.
<i>A. F. Nordenstam med familj</i> ,
fr. Vester-Norrland.	<i>N. P. Hörnqvist med familj</i> ,
fr. Södermanlands län.	
<i>Kristian Tällesen</i> ,
Delby Hedmarken, Norge.	<i>C. A. Löfholm</i> ,
fr. Södermanlands län.	<i>G. A. Löfholm</i> ,
fr. Södermanlands län.
<i>Christiane J—sten</i> ,
fr. Drammen.	<i>Anna C. Olsson</i> ,
fr. Stockholm.	<i>Kristine Stommer</i> ,
Elverum, Norge.
	<i>J. Andersson</i> ,
fr. Lidköping.	

Newyork den ²⁶/_s 81.

Vår resa öfver Atlanten har gått mycket bra, så att vi allesamman är vid god helsa. Vi ha blifvit mycket väl bemötta af såväl fartygets befäl och besättning, som af medföljande tolken, Herr Johansson, hvilken varit oss en god hjälp, och på det mest hedrande sätt tillmötesgått alla våra önsknigar. Snygghet och renlighet samt ordning var rådande ombord, och ha vi alla fått god och frisk kost, så att allt som blifvit utlofvat har kommit oss till del, hvarför vi allesamman äro tacksamma och fullt belåtna, och rekommendera vi alla State-Linien på det bästa, för alla som tänker utvandra, hvilket vi alla med egna namnteckningar bekräftar.

<i>J. A. Svensson</i> ,	<i>A. Andersson</i> ,
fr. Stockholm.	<i>Frank med hustru</i> ,
<i>J. Aug. Svensson</i> ,
fr. Kalmar.	<i>Olof Andersson</i> ,
fr. Falu län.	<i>C. Andersson</i> ,
fr. Kalmar.
<i>Per Nilsson</i> ,
fr. Skåne.	<i>A. Karlsson</i> ,
fr. Kalmar.	<i>Olausson</i> ,
fr. Bohuslän.
<i>G. Andersson</i> ,
fr. Göteborg.	<i>Olsson</i> ,
fr. Skåne.	<i>G. R. Gustafsson</i> ,
fr. Westerås.
	<i>Persson</i> ,
fr. Skåne.	

Vi alla Norskar och Danskar, instämmer på samma sätt som Svenskarne, och jag tecknar för alla

Gustaf Hansén.

Som bevis på vår tillfredsställelse i alla hänseenden med den befordring och behandling vi ha åtnjutit å State-Linien, skola vi härigenom låta våra vänner, bekanta och landsmän i allmänhet, som har för afsigt att resa till Amerika, till att hafva denna linie i erinran. Vi befordrades från Glasgow till Newyork med liniens ångare «State of Florida», i hvilken den största renlighet och ordning var upprätthållen, god och tillräcklig kost serverades; betjeningen var vänlig och tillmötesgående.

<i>Carl P. Åberg,</i> fr. Skåne.	<i>Gustaf Alfred Åberg och hustru.</i>
<i>Per Sven Hammar,</i> fr. Christianstad.	<i>Nils B. Arvidson,</i> fr. Landskrona.
<i>Emelia Abrahamsson,</i> fr. Göteborg.	<i>J. A. Hemmingsson,</i> fr. Östergötland.
<i>M. Källgrén,</i> <i>A. Hellström,</i>	<i>A. Andersson,</i> fr. Östergötland.
<i>Maria Nilsson,</i> fr. Göteborg.	<i>Agnes Jansson,</i> fr. Strömstad.
<i>L. P. Larsson,</i> Ödeshög, Sverige.	<i>Wilhelm Fredriksen,</i> Grenna.
<i>Otto Scherini,</i> (2. dra hyttplats) fr. Sverige	<i>C. Göransson,</i> <i>C. J. Carlson,</i> <i>Otto Carlsson,</i> Jönköpings län. <i>G. O. Johnson,</i> fr. Sverige.

Vi undertecknade, passagerare med State-Liniens ångare «State of Nebraska», kunna härmed förklara att den behandling, som kommit oss till del under vårt uppehåll i Glasgow varit synnerligt god. Äfven kunna vi ge det bästa beröm åt tolken, Herr H. P. Christiansen, för den hjälp han har gifvit oss under hela resan. Hvad beträffar kosten ombord, så har den varit fullkomligt tillräcklig och god.

Ångaren «Nebraska» den 5 September 1881.

Lars Hekne.

Ole Krogstad.

Jag undertecknad, passagerare med State-Liniens ångare «State of Nebraska», kan härmed intyga, att den behandling som kommit mig och min familj tillgodo i Glasgow är värdt allt beröm, liksom den hjälp tolken Herr H. P. Christiansen skänkt oss under hela resan.

Hvad kosten ombord på «Nebraska» beträffar, så har denna under resan varit fullkomligt tillräcklig och god för min del, hvilket härmed intygas.

Ångaren «State of Nebraska» den 5 September 1881.

Anders Krogstad.

Undertecknade Norskar, Svenskar och Danskar, som afgått med Ångbåtssällskapet State-Liniens ångare «Nebraska» från Glas-

gow till Newyork, har derunder åtnjutit en synnerligt god behandling på hela resan. Provianten har alltid varit god och riklig, och läkare har hvarje dag gjort sin rund å ångaren och besökt hvarje koj. Medicin har strax erhållits, såsnart vi behöft någon sådan, och extrakost har hvarje dag blifvit utdelad till sjuka och äldre personer, såsom buljong, kokta ägg, biffstek och ris m. m., samt mjölk till småbarn. På mellandäcket, der vi hade våra kojor, har under hela resan herskat god ordning och renlighet. Under vårt uppehåll i Glasgow blefvo vi särdeles väl behandlade, hade utmärkt kost och snygga rum att bo uti. I synnerhet rekommenderas den danske tolken Herr H. P. Christiansen, hvilken såväl i Glasgow, som på den öfriga resan visat oss mycken välvilja.

«State of Nebraska» den 5 September 1881.

<i>Sven O. Rijd,</i>	<i>Nils Sifversen,</i>	<i>Petter Hansen,</i>
<i>Edvard Hansen,</i>	<i>Anton Iversen,</i>	<i>Knut Torkelsen,</i>
	fr. Norge.	

<i>M. Andersson,</i>	<i>Anders Larsson,</i>
<i>Adolf Larsson,</i>	<i>I. F. Lindh,</i>
	fr. Sverige.

<i>Jörgen Johannesen,</i>	<i>Gustaf Johannesen,</i>
	fr. Fredrikstad.

<i>Abecore Kersen,</i>	<i>Rasmus Kastensen,</i>	<i>Anne Mathea Amunsen,</i>
fr. Danmark.	fr. Vitö.	fr. Norge.

<i>Olaus Andersen,</i>	<i>Rickard Johansen,</i>
fr. Norby.	fr. Norge.

<i>I. A. L. Gram,</i>	<i>Anders Jönsson,</i>	<i>Albert Lyngers,</i>
fr. Sverige.	fr. Sverige.	fr. Norge.

<i>B. Andersson,</i>	<i>C. A. Östlund,</i>	<i>C. J. Östlund,</i>
----------------------	-----------------------	-----------------------

<i>Carl Alfrid Andersson,</i>	<i>O. Waulen,</i>
fr. Sverige.	

<i>Hans Andersen,</i>	<i>Julius Sigvartsen,</i>	<i>N. P. Svensson,</i>
fr. Rijen.	fr. Rotnered.	fr. Sverige.

<i>Olaus Vilcumsen,</i>	<i>Ida Pettersson,</i>
fr. Norge.	fr. Sverige.

Vi undertecknade, passagerare med ångaren «State of Nevada» från Glasgow den 14 Oktober 1881 till Newyork finna oss föranlättna till att härmed uttala vår fullkomliga belåtenhet med den behandling som vi åtnjutit på resan och anbefalla därför alla våra landsmän State-Linien på det bästa.

<i>J. M. Eriksson,</i>	<i>Jons Larsson Fällt,</i>	<i>Fredrik Joel Stoor.</i>
fr. Bergslagen.	fr. Skåne.	fr. Finland.

<i>Christina Mina Pettersson,</i>	<i>August Nilsson,</i>	<i>J. Mårtensson,</i>
fr. Kalmar län.	fr. Skåne.	fr. Lund.

<i>Jakob Hendrikson Pectila,</i>	<i>Johan Mathilla,</i>	<i>Eric Helakoski,</i>
<i>Kaslo Randata,</i>	<i>Henrik Pictila,</i>	<i>Jakob Kylmäli,</i>
	fr. Finland.	

<i>C. A. M. Carlsson,</i>	<i>Annett Carlsson,</i>

<i>Carl Johan Persson,</i>	<i>Gustaf Darén,</i>	<i>Rebecka Darén m. fl.</i>
	fr. Carlskrona.	
	fr. Sverige.	

På begäran af befäl ombord vill vi undertecknade härmed meddela, såsom befordrade emigranter med «State of Pennsylvania» från Glasgow till Newyork, att vi under denna resa blifvet väl och noggrannt behandlade, så och god tillsyn till sjuka som friska samt noggrann städning och rengöring samt af alla väl bemötta med all vänlighet.

Newyork den 17 November 1881.

<i>Sven Nilsson.</i>	<i>Amanda Johansson.</i>	<i>G. W. Törnwall.</i>
<i>Sophie Fagerström.</i>	<i>Elias Andersson.</i>	<i>Thekla Augusta Pettersson.</i>
<i>S. J. Gustafsson.</i>	<i>Ida Paulina Larm.</i>	<i>K. A. Gustafsson.</i>
<i>Hilma Carolina Carlsson.</i>	<i>P. J. Mattiesen.</i>	<i>Julia Johansson.</i>
<i>Edvard Pedersen.</i>	<i>J. W. Larsson.</i>	<i>J. A. Fricherström.</i>
<i>Klara Johansson.</i>	<i>F. Hansen.</i>	<i>C. Offman.</i>
<i>Jens Nielsen.</i>	<i>Olena Mattsson.</i>	<i>Thorvald Petersen.</i>
<i>C. A. Karlsson.</i>	<i>Wilhelmina Janson.</i>	<i>Anna Lovisa Agnes Holm.</i>

Att förestående aftryck äro med originalintygen likalydande bestyrkes af J. E. Lundbergs Boktryckeri, Göteborg.

Herr S. Olsson (hvars utförliga namn är Salomon Olofsson) från Krokvåg i Ragunda i Jemtland reste, jemte hustru, sommaren 1880 till Amerika; han köpte biljetter hos mig till Sutton i Nebraska. På hans fråga bejakade jag att de på järnvägsresan från Newyork till Sutton kunde, om de så önskade, stanna vid en eller annan station under vägen och efter några dagars eller veckors uppehåll fortsätta resan utan något tillägg i det till mig betalda biljettpriset. På grund deraf stannade de i staden Lincoln, men då de skulle fortsätta resan till Sutton måste Herr Olsson lösa biljetter dit från Lincoln med 7 dollars. I anledning häraf tillskref Hr Olsson mig och menade att jag och State-Linien varit oredliga emot honom. Jag svarade genast att felet icke var mitt än mindre State-Liniens ty om han måst köpa biljetter från Lincoln till Sutton måste något af honom sjelf begänget fel dertill vara orsaken; samtidigt bad jag honom underrätta State-Liniens Generalagent i Chicago Hr J. Blegen om huru det tillgått; på samma gång tillskref jag Hr Blegen och bad honom söka utreda förhållandet. Detta skedde och det visade sig då att felet låg deri att Hr Olsson lemnat från sig järnvägsbiljetterna innan de afstego vid Lincoln utan att för järnvägskonduktören anmärka eller anmäla att de framdeles önskade fortsätta resan till Sutton. Sedan förhållandet sålunda blifvet af Hr J. Blegen utredt och af honom inberättadt till järnvägskompaniet återbetaltes af det senare de 7 dollars tillbaka till Hr Olsson, hvilket bevisar ej allenast Herr Blegens tjenstaktighet, utan ock det ifrågavarande järnvägsbolagets redbarhet och liberalité, ty klart är att Hr S. Olsson icke hade någon egentlig rätt att återfå penningarne. Således blef saken rättad till Hr Olssons fullkomliga belåtenhet, helst han insett och erkänt att felet låg hos honom sjelf. Men i första förbittringen och då han ansåg sig vara bedragen af mig, d. v. s. af State-Linien, tillskref han, strax efter ankomsten till Sutton, sin broder

Olof Olofsson i Krokväg & Ragunda och omtalade att han blifvit bedragen på 7 dollars, hvartill han ansåg skulden vara oredligt förfarande af mig och State-Linien. Derigenom missrekommenderades State-Linien i hög grad, ithy att ju längre omkring som ryktet spred sig, dess säkrare var det «att passagerare på State-Linien hade blifvit så illa bedragna, att de fått köpa hiljetter två gånger». Ryktet hade god tid att utbreda sig, ty jag visste ingenting om dess tillvaro, hvilket säkert ej heller Bröderna Olofsson gjort klart för sig. Af en händelse kom det flera månader derefter till min kännedom, och jag fick till min ledsnad veta att flera emigranter på grund af samma rykte blifvit afskräckta från att resa å State-Linien.

Det är för att visa upphofvet till och vederlägga ifrågavarande rykte som jag här spiller ord och utrymme om förhållandet. Olof Olsson har för längesedan, liksom S. Olsson, insett att jag eller State-Linien icke gifvit anledning till missrekommendationen ifråga, och till bevis på återställt förtroende från deras sida jag nämna att jag flera gånger mottagit penningesummor från Olof Olofsson att tillsändas brodren. Slutligen för att visa Hr S. Olssons åsigt om State-Linien och att han återbekommit de omnämnda biljettpenningarne för resan från Lincoln till Sutton, anför jag här följande bref från honom:

Oberlin, Decatur Co., Kansas, d. 4 September 1881.

Herr J. NILSSON. *Göteborg.*

Jag har emottagit ifrån Hr Nilsson en vaxel på 105 dollars 13 cent. Jag är mycket tacksam för Eder pålitliga kommission, och jag vill rekommendera Eder linie såsom den bästa af alla.

De penningar som jag måste utbetala från Lincoln till Sutton har kommit mig till rätta. Jag tackar Eder ärade Linie mycket därför.

Möjligen att mera penningar kommer att gå genom Hr J. Nilssons händer. Var god haf besvär dermed.

Högaktningsfullt

S. Olsson.

Originalen till förestående intyg om befordran å State-Linien (liksom nyss anförda bref) finnas hos mig till påseende för den det önskar, tillika med många flera liknande intyg, som utrymmet nek-
kar mig att här delgifva.

Göteborg i December 1881.

J. NILSSON.

Indelningen af Amerika sådan den förekommer i dagligt tal, något oegentlig och utan bestämda gränser, är följande:
"Östern" hvarmed menas Ny-Englands stater jemte staterna Newyork och Pennsylvania.

”Vestern” innefattar staterna Ohio, Indiana, Illinois, Michigan och Wisconsin.

”Nordvestern” är gemensamma benämningen på territorierna Dakota, Idaho, Montana och Washington samt delar af Minnesota och Oregon.

”Aflägsna Vestern” kallas staterna på andra sidan Mississippifloden, nemligen Iowa, Minnesota, Nebraska, Missouri och Kansas. (Missouri och Iowa ensamma heta dock nästan lika ofta «Vestern.»)

”Sydstaterna”, under detta namn sammanfattas alla staterna söder om Ohio och Arkansas.

Pacific-staterna kallas landet på andra sidan Klippbergen, Staterna äro indelade i «County.»

Som flera olika stater har county med lika namn och det finnes många städer af samma namn till och med inom en och samma stat, är det nödvändigt, för att en adress skall vara tydlig, att utsätta både Stat, County (som betecknas med C.O) och Stad eller Postkontor (som betecknas med P.O.).

Klimat.

De stater, som enligt ofvannämnda indelning kallas «Östern», «Vestern», «Nordvestern» och «Aflägsna Vestern» ha i allmänhet alla, med undantag af vissa delar af Missouri och Kansas, sundt och godt klimat.

I ett berömdt verk («Nordamerika i våra dagar») läses: Klimatet i Nebraska motsvarar i allmänhet den tempererade beskaffenheten hos mellanstaternas klimat, serskildt det i Iowa, Illinois, Indianas och Ohios nordliga del rådande samt är blott derigenom något litet förändradt att Nebraska ligger längre in i fastlandet, har ett något högre läge och starkare än de östliga slätterna sluttar mot Missouri. Detta framkallar en större torrhet och klarhet hos luften, en nästan fullkomlig brist på sumpmarker och febrar samt i allmänhet en gynsam inverkan af klimatet på innevänares helsa. Sommaren har en regelbunden medelvärmeförhöjning af ungefär 20 till 30° Celsius hvilken under de hetaste månaderna, Juli och Augusti, stundom stiger ända till 35 eller 37° C. Hettan under dagen mildras nästan regelbundet af prairievindarne. Nebraskas höga läge gör att nätterna blott sällan äro tryckande varma. Kölden är under vintern vid samma gradtal mindre kännbar än i Tyskland. Nattfroster i September, som icke är ovanligt i mellanstaterna såsom Iowa och Norra Illinois är deremot ytterst sällsynt i Nebraska.

Om Minnesota läses i samma verk att der «är medeltemperaturen under våren + 6°, sommaren + 22°, hösten + 7° och vintern — 10°, allt Celsius. Högsta värmen i Minnesota kan antagas till + 36° och värsta kölden till — 30° C.» Södra Dakota har ungefär samma klimat som Nebraska, Östra Dakota samt staterna Wisconsin och Michigan i det närmaste samma klimat som Minnesota.

Underrättelser för landköpare.

Många jernvägskompanier ha af amerikanska regeringen erhållit, hvar för sig, stora landsträckor för byggandet af jernvägar. Dessa landsträckor utbjudas till salu och för att vinna köpare, utgifva jernvägskompanierna brochyren med beskrifningar om landet, hvilka utdelas gratis och hvarigenom emigranter ha goda tillfällen erhålla beskrifningar om land i Amerika, men då dessa beskrifningar, som sagt är, utgifvas af landegarne sjelfva, kan man icke sätta obetingad tillit till alla deri förekommande uppgifter. Det är sannt att jorden på de flesta ställen är så fruktbar som de säga, äfven sannt att landets klimat, rikedom på mineralier, skog, vatten etc. är sådant det uppgifves, men det är icke alltid sannt att alla dessa och andra förmåner finnas förenade just i den ort, dit en landsäljare eller hans agent vill locka emigranten. Det är ju naturligt att landsäljarne tala i sitt eget intresse, men det ligger nära till hands att tro att de öfverdrifvet framhålla sitt landområdes förmåner och förträffliga läge, men deremot uraktlåta omtala en eller annan missfördel som samtidigt förefinnes. Jernvägskompanierna erhålla vanligen icke land i oafbruten sträcka utan har regeringen åt sig förbehållit ett «Township» här och der hvarigenom jernvägsland och regeringsland kan erhållas bredvid och om hvartannat och som den ene nybyggaren drager den andre efter sig ligger det i landsäljarnes intresse att äfven berömma det invid deras eget belägna regeringslandet. Den som vill köpa jernvägsland eller på föreskrifna vilkor taga regeringsland i besittning, bör alltså se sig före innan han gör sitt val. Det är skäl att först bese landet i olika orter och dervid ge sig tillräcklig tid att taga reda på alla förhållanden. Det gäller ej allenast klimatets godhet och jordens större eller mindre fruktbarhet, utan derjemte åtskilligt annat såsom: befintliga kommunikationer, tillgång på byggnadsmateriel, friskt vatten, bränsle, o. s. v. Den med landets språk och förhållanden obekante, som ej ens kan lita på egna landsmän (emedan det finnes många, som för egennyttiga intressen lånar sig åt att bedraga den nykomne) — kan lätt nog blifva bedragen och narrad att köpa mindre fördelaktigt land om han ej är försiktig. Den som behöfver spara på sina pengar gör klokt i att första tiden i Amerika taga arbete hos andra och derunder lära sig känna landet och rådande förhållanden.

De flesta emigranter som vilja köpa land i Amerika strax efter ditkomsten, äro utan tvifvel af dervarande släktingar och vänner fullständigt underrättade om hvar det är bäst att slå sig ned, men de som icke ha pålitliga släktingar eller vänner derstädes att taga råd och anvisningar utaf, böra akta sig väl för att icke låta sig bestämmas af personer som sjelfva äro intresserade i landförsäljning, utan bör råd och anvisningar tagas af personer, om hvilka är känt att de icke tjena landsäljares eller det ena eller andra ortintresset, utan som deremot ha intresse vid att stå på emigrantens fördel. De som resa med State-Linien kunna i detta, såväl som i andra afseenden, med fullkomligt för-

troende hänvända sig till State-Liniens Generalagent i Chicago, Herr J. Blegen. Han vill vara emigranten till tjänst, ej allenast för dennes egen skull, utan äfven för State-Liniens och sitt eget intresse, ty när en emigrant erhåller ett råd af honom som visar sig vara godt, återfaller det såsom en rekommendation för linien. Herr Blegen, som är väl känd med alla förhållanden i Amerika, kan underrätta emigranten om till hvilken ort han företrädesvis bör resa för att bese land och underlätta för honom att få biljetter från Chicago till landdistrikterna efter nedsatt pris för landspekulanter samt lemna beskrifning på de kontor och personer till hvilka man bör vända sig om man vill ha regeringsland och af hvem man med trygghet kan köpa land. Det finnes nemligen landsäljare, hvilka sjelfva icke ha förvärfvat obestridd eganderätt till det land de utbjuda till salu.

Ingen annan än den som är i Amerika och sysselsätter sig med dessa förhållanden, kan lemna sakrika upplysningar, emedan i anseende till den enorma utvecklingen derstädes, stora förändringar sker på korta tider, så att till exempel på en ort som i dag är obebodd, kan på få månader vara en stad.

Skandinaviska emigranter böra icke bosätta sig söder om Iowa och Nebraska, emedan klimatet i sydligare stater icke bekomma dem väl. Det går bättre an att flytta söder ut sedan man först något år uppehållit sig i nordligare stater. Så länge det ännu några år finnes rik tillgång på yppersta land för jordbruk och boskapsskötsel i Minnesota (förmåligast i Red Riverdalen) samt östra delarne af Dakota och i Nebraska, äfven en del godt land i Iowa och Wisconsin — bör emigranterna taga land inom sagde områden och undvika osunda, vilda och obebyggda trakter längre söder och vesterut. I Wisconsin och på en del ställen i Minnesota och äfven i Michigan kan värderikt skogsland erhållas passande för skogshandtering och lönande att odla.

Jernvägsland, d. v. s. land som egas och säljas af jernvägskompanierna, kan köpas i ofvannämnda stater till pris af från 3 till 5 à 7 Dollars pr acre och få afbetalas på 5 å 10 år. (En acre är lika med $\frac{13}{16}$ sv. tunnland.)

Regeringsland kan i samma stater erhållas på följande trenne sätt:

1. Genom köp (pre-emption) till $1\frac{1}{4}$ dollar pr acre utanför den till jernbanorna gifna arealen, eller $2\frac{1}{2}$ dollars pr acre innanför densamma, med vilkor att obetydligt odla landet de första sex månaderna. På detta sätt kunna 160 acres erhållas.

2. Genom Åborätt (homestead), som regeringen, på grund af 1862 års lag tilldelar hvarje vuxen person (oafsedt kön), som är medborgare i Förenta Staterna, eller som gjort den i lagen föreskrifna förklaring att vilja blifva det. Vilket för besittningsrätt till dylikt land är, att han eller hon bygger ett hus derå och gör platsen till sitt hem för fem år. När det efter denna tid kan bevisas att lagens fordringar uppfyllts, meddelar regeringen fasta med full eganderätt. Ett sådant »homestead» på 160 acres

kan också erhållas af en person, som förut genom köp förvärfvat 160 acres regerings-land.

3. Genom Trädplanteringsrätt (tree-culture claim), hvarigenom regeringen gifver hvarje vuxen person af begge könen 160 acres prairie-land, mot vilkor, att en fjerdedel deraf plöjes och under fyra års lopp planteras med träd, i enlighet med vissa i lag bestämda regler. När de i lagen gifna föreskrifter äro uppfyllda och det efter åtta år kan bevisas, att ett visst antal träd äro i ett friskt växande tillstånd, erhålles af regeringen fasta med full eganderätt till landet. En sådan »trädplanterings-egendom» på 160 acres kan också erhållas af hvarje person, som blifvit egare af regeringsland antingen genom köp eller på grund af »homesteads-lagen. Allt regeringsland är fritt från skatter tills fasta derå erhållits: ett »homestead» i fem, och ett »trädplanterings-claim» i åtta år.

När det önskade regerings-landet blifvit utvalt, hänvänder man sig till vederbörande landkontor i det distrikt, hvarest landet är beläget, registrerar der sitt namn, erlägger de i lag bestämda inskrifningspenningarne — omkring 14 Dollars för 160 acres — och erhåller kontorets qvitto å desamma.

Underrättelser för arbetssökande.

Att lönande arbete kan erhållas i Amerika vet hvar och en, men många göra sig den oriktiga föreställningen, att arbete nära nog i alla brancher kan erhållas på hvilken plats som helst, så att om emigranten blott kan betala öfverresan går det af sig sjelf att genast lätt och lustigt förtjena stora penningar. Uppgifter i tal och skrift i annonser etc. att så och så många hundra eller tusen arbetare kunna erhålla stadigt och lönande arbete vid den eller den jernvägsbyggnaden, den eller den grufvan o. s. v. förtjena föga eller intet afseende. Det lär väl till exempel icke finnas någon person, annonsör eller annan, som kan lemna ringaste garanti för att icke arbetet är upptaget af andra, innan emigranten hinner till ort och ställe. An värre är att de orter der sådana behof af hoptals arbetare förefinnas, vanligen äro belägna dels i sydvestra staterna der de flesta skandinaver icke kunna uthärda klimatet, dels ock långt bort i vester och nordvest i vilda, obebodda och laglösa trakter, der nykomlingen icke kan reda sig, men en gång ditkommen, ej har medel att komma derifrån, serdeles om han, såsom ofta händer, ej heller kan få arbete der, så att han kan förtjena penningar till återresan.

Det är sannt att i Newyork-staten och Ny-Englands-staterna såsom Massachusetts, Connecticut m. fl., der det finnes fullt upp med mekaniska verkstäder, fabriker och handtverkerier af alla slag, betalas arbetarne högt, men det är också sannt att der finnes få eller inga Skandinaviska arbetsgifvare; att tillströmningen der af arbetssökande från England, Tyskland och Frankrike lemnar föga utsigt för Skandinavier att derstädes erhålla anställningar; att om arbetet der betalas högt så är det också dyrare att lefva der än längre vesterut.

Skandinaviska emigranter tillrådas att företrädesvis söka arbete eller kondition i mellan-staterna, der det finnes många landsmän bosatta, såsom i Illinois, Michigan, Wisconsin, Minnesota, Jowa, Indiana, Ohio och Pennsylvania, i hvilka stater en storartad utveckling pågår i alla näringsgrenar och der det ännu finnes rum och arbete för mycket folk och hvarest klimatet är sundt, samhällsordningen lagbunden och god samt lefnadkostnaderna jmförelsevis billiga.

De som icke ha pålitliga släktingar eller vänner i Amerika af hvilka de ha löfte om råd och anvisningar ifråga om att erhålla arbete eller kondition i något yrke, men som likväl beslutat resa till Amerika för att söka arbete, bör allvarsamt öfverväga de råd som gifves dem om val af bestämmelseort och icke godtroget antaga för sanning allt hvad som säges dem af obekanta och oansvariga personer ifråga om lättheten att förtjena pengar. Lyssna icke till dem som förespegla endast framgång och goda dagar. Landsmän som återkomma från Amerika under förevändning af att helsa på, äro ofta de farligaste rådgifvarne, i det att många af dem äro besoldade, dels för att vinna passagerare åt en eller annan ångbåtslinie, dels ock för att skaffa arbetare till ett eller annat ställe dit ingen reser utan den som är okunnig om förhållanderna derstädes. Sådane landsmän som föregifva sig känna alla eller de flesta af ångbåtslinierna af hvilka de berömma en, och förtala de öfriga, äro icke värda något gehör. Naturligtvis är många från Amerika på besök hemkommande landsmän fullt respektabla och aktningvärdade personer och de, om hvilka man vet detta och som bevisligen samlat någon förmögenhet, förtjenar otvifvelaktigt att med förtroende taga råd utaf, dock är icke skäl att ställa sig i något beroende af dem. Men lyssna aldrig till kringresande s. k. Amerikanare eller kringresande agenter eller s. k. värfvare, de tala uteslutande till fördel för sin egen pung och lemna högst vilseledande uppgifter om Amerika och resan dit, ofta af okunnighet, men äfven ofta af öfverläggning.

Det är ingen lätt sak för nykomlingar att i Amerika erhålla kondition i särskildt yrke, emedan han är obekant både med språk och arbetssätt, hvarförutan det har sina svårigheter att träffa arbetsgifvare som för tillfället behöfver arbetare. Handtverkare såväl som arbetare i allmänhet bör därför icke förlita sig på annat än sin egen vilja och förmåga att uträtta hvad slags gröfre arbete som helst den första tiden efter ankomsten till Amerika. För att söka arbete i Amerika kan man hänvända sig till arbetsbyråer (adresskontor) i de större städerna men de lägga mera an på att tjena arbetsgifvaren än arbetstagaren och det som emigranten vanligen framför allt behöfver är arbete **genast**, hvilket ingalunda kan med någon säkerhet påräknas, derjemte är det för emigranten en vigtig sak att icke blifva sänd till ett ställe derifrån han, om han icke blir belåten, har svårigheter att komma åter för att söka arbete annorstädes. Jag står i förbindelse med flera sådane arbetsbyråer men ehuru anställningar, mest för tjenstefolk, genom dem

till belåtenhet anskaffats, kan dock ingen sådan byrå ingå något ansvar att skaffa plats eller arbete genast då sökande anlända.

Alla dessa omständigheter i förening dermed att emigrant icke kan utsätta sig för nödvändigheten att resa från ett ställe till annat att söka arbete — hvilket ofta blir förhållandet om han rest till ett ställe att få arbete därför att han hört omtalas att derstädes nyss varit behof af arbetare men som blifvit fylldt innan han kommit dit. — Emigranten bör icke riskera att få resa från ett ställe till annat, ty dels tål icke reskassan vid sådane utgifter dels ökas svårigheterna derigenom att han saknar såväl språk- som lokalkänedom.

Dessa omständigheter, säger jag, gör önskligt för att ej säga ovilkorligen nödvändigt, för emigranten att genast efter ankomsten till Amerika ha någon pålitlig och sakkunnig person att vända sig till, som ej allenast kan genast förskaffa honom arbete utan som tillika vill bevaka hans fördel i så måtto att han får arbete på ej alltför långt aflägsen eller osund ort eller bland laglösa personer och ombesörjer att han får någorlunda god daglön.

Det är af mindre vikt för den nykomne att han icke får så hög betalning första tiden men dess mera viktigt att han får arbete strax så att han kan förtjena föda och kläder och litet der till, ty sedan han arbetat någon tid och derunder lärt känna ställningar och förhållanden och så pass mycket af språket att han någorlunda kan reda sig, samt blifvit så att säga «Amerikaniserad», då kan han på egen hand taga sig arbete der honom bäst synes. Om han då har lust att gå längre vester ut till Gruffdistrikten i Colorado eller längre bort, eller till Jernvägsbyggnader i aflägsna nord-vestern, då är han bättre istånd att försvara sin person och taga sig fram, särdeles om han, som vanligt är, har i sällskap kända och pålitliga kamrater. Är han åter handtverkare är han i tillfälle att under tiden antingen förskaffa sig arbete i eget yrke eller att se sig om hvarest han, med utsigt till framgång, kan slå sig ned för att utöfva det. Har han deremot för afsigt att blifva jordbrukare bör han ha kunnat förvärfva sig sådan kännedom om landet att han sjelf är istånd att bedöma hvarest han finner förmanligast för sig att taga land.

För att afhjelpa ofvannämnde i korthet angifna svårigheter för arbets-sökande emigranter att genast efter ankomsten till Amerika, utan uppoffring af tid och penningar erhålla arbete, har beträffande dem som resa med State-Linian, blifvit så arrangerat att State Liniens Generalagent i Chicago, Herr J. Blegen, enligt uppdrag anskaffar arbetsanställning så snart emigranterna anlända till Chicago. För sådant ändamål har Herr Blegen, som eger mång-årig och omfattande kännedom om personer och förhållanden i Amerika, stäldt sig i förbindelser med arbetsgifvare och arbetsbyråer, så att han vet hvar antagligt arbete är att erhålla och kan betinga gällande daglön samt förekomma att icke emigranten sändes till ort dit han ej bör komma.

Detta arrangement har blifvit vidtagit — icke för att under-

blåsa emigrationen eller för att uppmuntra arbetare att resa — utan för att skydda, råda och hjälpa emigranter som resa med State-Linien och hvarmed tillika afses att vinna ökad förtroende för State-Linien och derigenom ökad antal passagerare, hvaraf ock följer att hvar och en som af någon State-Liniens agent erhållit löfte om arbetsanställning genom Herr Blegen, kan med full visshet motse sådant löftes samvetsgranna uppfyllande, ty i motsatt fall skulle det vara att verka mot eget intresse.

De emigranter som å State-Linien köpa biljetter till Chicago och som något i förväg bestämdt tiden för afresan genom att erlägga handpenningar samt förskaffat sig löfte af mig eller af annan befullmäktigad agent för State-Linien kunna alltså med fullkomlig säkerhet påräkna godt och lönande arbete genast efter framkomsten till Chicago.

Det arbete som kan **ansvaras** genom State-Liniens agenter är endast vanligen förekommande gröfre arbeten såsom vid jordbruk, bergverk, sågverk, jernvägsbyggnader, stenbrott, fabriker o. s. v., allt inom området af de stater jag här ofvan rekommendera såsom passande för skandinaver. Det är endast undantagsvis som arbete kan erhållas inom Chicago, men vanligen deromkring. Då arbete anvisas på något afstånd från Chicago, kan Herr Blegen äfven, då så önskas, förskaffa förskotterad eller **fri resa från Chicago till arbetsstället**, dock får arbetaren i sådant fall vara beredd att till arbetsgifvaren eller hans ombud kunna betala 2 Dollars i inskrifningspenningar.

Den daglön som en vanlig arbetare kan påräkna är $1\frac{1}{4}$ å $1\frac{1}{2}$ Dollars tidigt på våren samt $1\frac{3}{4}$ å 2 Dollars längre fram på våren och under sommar och höst, större daglön kan då och då erhållas äfvensom betydligt mera betalt för betingsarbete, men icke första tiden innan vana och kännedom om arbetet inhemtats. De vanliga lefnadsomkostnaderna i de ifrågavarande staterna är 3 å $3\frac{1}{2}$ Dollars i veckan. Anmärkas att arbetaren bör vara beredd att taga det arbete som för tillfället finnes att tillgå, derest han vill ansvaras arbete strax, ifall sådant serskildt arbete som önskas icke genast är möjligt anskaffa.

Snickare, murare, smeder, mekaniska arbetare och andra yrkesidkare kunna naturligtvis förtjena mera i egna yrken än som vanliga arbetare, men såsom redan är nämnt är det ganska osäkert för dem att såsom nykomlingar, ovana vid språk och arbetssätt, kunna erhålla kondition i yrket, dock vill Herr Blegen göra sitt bästa att snarast möjligt förskaffa dem anställningar ehuru sådana anställningar icke kan ansvaras tillgängliga när som helst. Vid biljettköp hos mig eller hos annan agent för State-Liniens lemnas beredvilligt upplysningar om i hvilka stater och orter de olika industrierna och yrkena företrädesvis bedrivnas och hvarest de olika yrkesidkarne sannolikast kunna erhålla goda anställningar.

Här frammanför aftryckta och till riktigheten bestyrkta intyg vittna ej allenast att bästa befordran erhålles å State-Linien

utan derjemte ock att löften om arbetsanställningar genast punktligt och omsorgsfullt utföras.

Supiga och slarfaktiga personer rekommenderas icke till erhållande af arbetsanställning. Endast den nyktre och ordentlige arbetaren kan i Amerika påräkna nämnvärd framgång och genom flit och sparsamhet samla någon förmögenhet.

Den infödde verkliche Amerikanaren är vanligen en god och liberal arbetsgifvare.

Svenskar, som efter någon tids vistelse i Amerika hunnit förvärfva nödig kännedom i språk och arbetssätt göra derför säkert väl uti att, så snart tillfälle förefinnes, taga anställning hos respektabla äkta Amerikanare, hvilket dess lättare bör låta sig göra som svenska arbetare äro aktade och värderade i Amerika nästan i högre grad än någon annan nation. En framstående skriftställare säger om Sverige: «att det är känt och värderadt (i Amerika) så som i intet annat främmande land.» Sådane omdömen bör det vara hvarje svensk emigrant angeläget att söka göra skäl för, till heder för sig sjelf och sina landsmän.

Såsom upplysande för arbetssökande och andra emigranter hänvisas till efterföljande bref om förhållandena i Amerika samt till derefter intagne vitsord om State-Linien, som härmed rekommenderas i allmänhetens förtroende.

Göteborg i December 1881.

J. NILSSON.

Om förhållandena i Amerika

har nedanstående bref stått att läsa i «Nyaste Förposten» m. fl. tidningar:

Danville Vermilio C:o d. 8 Aug. 1881.

Undertecknad skulle blifva Redaktionen tacksam, om nedanstående rader blefvo införda i Eder ärade tidning, äfven om andra af Sveriges tidningar ville aftrycka uppsatsen.

Då undertecknad i här utkommande svenska tidningar läst, ur svenska tidningar hämtade, dels alldeles för mycket uppåt väggarne högtrafvande, eller också alldeles motsägende uppsatser i form af bref, kan det kanske intressera några af Eder tidnings läsare att få höra en sanningsenlig berättelse om, huru undertecknad haft det under 10 månaders härvaro, eller vanligen den för en invandrare värsta tiden, hvilket naturligtvis är det första året, då man är obekant med såväl språk som seder och bruk, samt ej har den ringaste bekantskap med platser och ställen, synnerligast om förhållandet är, som det var med undertecknad vid hitkomsten, att man ej eger någon vare sig bekant eller släkting att vända sig till.

Att beskrifva öfverresan anser jag ej vara skäl, vare nog derom sagdt, att vi afgingo från Göteborg d. 24/9 1880, ankommo efter 1½ dag till Hull, afgingo samma dags afton med tåg till Glasgow, dit vi ankommo andra dagen kl. 9 på morgonen, och emottogos då af State-Liniens agent, hvilken var oss följaktig till ett hotell, der vi på Companiets bekostnad hade god mat och godt sängrum i 4 dagar, hvarunder vi väntade på Atlanterfångaren. 5:te dagens morgon gingo vi ombord på ångskeppet *State of Indiana* och efter 10 dagars angenäm och behaglig resa landade vi i Newyork, der vi i Castlegarden emottogos af liniens agent, och alla, som skulle vidare, fingo sina jernvägsbiljetter; allt ombord såväl mat som vatten var af god beskaflenhet och fullkomligt tillräckligt. Vid framkomsten till Chicago afemnade jag hos liniens dervarande agent, norrmannen hr John Blegen, bref från hr J. Nilsson i Göteborg och blef af hr Blegen på det mest förekommande sätt ombedd, att jag sjelf samt alla andra af medpassagerarne å State-Linien, i fall af be-

hof vid sökandet af arbete, hos honom skulle göra förfrågningar, så vore han villig att när som helst lemna alla de upplysningar och råd, han kunde, hvilket löfte han äfven samvetsgrannt uppfylde; allt nog, undertecknad erhöi genast anställning vid jernvägsarbete i Iowa, samt fri resa dit, med en aflöning af dollars 1,50 cent pr dag; härifrån afgår 0,50 cent pr dag för kost och logi, och således 1 dollar öfver pr dag eller efter svensk räkning 3 kr. 50 öre pr dag, då mat och rum voro betalta. Der arbetade jag i tvenne månader, då det blef alldeles för kallt att arbeta ute, hvarför jag begaf mig derifrån och till en stad i Illinois som hette Moline, emedan der vistats en myckenhet svenskar, men der var ej godt att erhålla arbete, dock lyckades jag få sådant med isupptagning i 3 veckor, med daglön af 1,50 pr dag samt 3,50 i veckan för mat och husrum. Derifrån begaf jag mig till en stad vid namn Beardstown, äfven i Illinois, der jag fick arbete i ett rundhus mot en aflöning af 1,20 pr dag, och 4 i veckan för kost och logi, der jag arbetade till i slutet af april månad, då jag gick till Chicago, för att erhålla arbete med högre aflöning, hvilket lyckades mig efter en dags dervaro, då jag fick arbete å en jernväg invid en stad i Ill. som heter Kansas, med en aflöning af doll. 1,75 pr dag och 3,50 pr kost och logi, men som det ej fans tillgång på att kunna få bo i hus utan i tält, slutade jag der och gick hit till Danville, der jag nu arbetat å grafvelträn i 6 veckor, mot en daglön af doll. 1,50 pr dag och 3,50 för mat; här å grafvelträn kan man ej räkna mer än högst 8 timmars arbete pr dag, annars är arbetstiden 10 timmar pr dag fördelade så, att arbetet börjar kl. 7 på morgonen och fortsätter till kl. 12, börjar kl. 1 och fortsätter till kl. 6 e. m., då det är slut för dagen. Detta är hvad som kan påräknas af hvarje grofarbetare, som ej vill leja ut sig på bestämd tid till farmare, då de under sommarmånaderna kunna förtjena ännu mera, ända till doll. 2—2,50 cent pr dag samt fri mat, men så är arbetet så mycket mer ansträngande och arbetstiden längre. Dock anser jag att en ung man, vand vid landbruksgöromål, gör bäst i att genast vid hitkomsten hyra ut sig till farmare, då han vanligen erhåller 20 å 25 doll. i månaden för 8 månader samt 12—15 till och med 20 för återstående 4 månader af året, jemte kost, logi och fri tvätt. Hos en farmare läres språket bäst och fortast; infödda amerikanare, samt tyska farmare äro bäst att arbeta för, såväl hvad arbetet, som kost vidkommer; till våra svensksars skam är här allmänna omdömet, att de äro värst att arbeta för, och att de äro de sämste arbetsskamrater, näst irländare, derom har brefskrifvaren personligen öfvertygat sig. Amerikanare, tyskar och fransmän äro der vid lag äfven de bästa; den infödde amerikanaren är på allt sätt villig att hjälpa och visa främlingen tillrätta, då deremot landsmannen (svensken) har ett visst nöje af sin senare hitkomne landsmans mer eller mindre okunnighet i såväl språk som bruk; dock är det på långt när ej så svårt, som man inbillar sig hemma, att ta sig fram, äfven om man ej kan språket; man lär sig, det går sakt men säkert; här behöfves endast att vara nykter, arbetsam och ordentlig, så kan man här lägga sig till godo rätt bra med penningar. Första året blir det väl ej för de aldra flesta så synnerligt mycket, men om man knogar så blir det alltid mer än hvad en likställd arbetare i Sverige kan lägga ihop på 3 år, och sedan går det af sig sjelf, om man blott ej låter lura sig, hvilket sker ganska lätt, men det gör det äfven i Sverige, om man ej ser upp; grundläggare och timmermän hafva här 2½ å 3 doll. pr dag. Murare från 3½ å 4 doll. pr dag. Smeder från 2 å 2½, Maskinarbetare från 2 å 2½, 3 å 3½ å 4 doll. pr dag; huru med andra handverk förhåller sig derom kan jag ej yttra mig, emedan jag ej så noga känner aflöningarne, därför tror jag dock att ingen behöfver ångra öfverresan, d. v. s. om man ej fört ut en förmögen och burgen man i Sverige, ty då kan man lika godt vara der som här; hvad kosten vidkommer, kan en svensk daglönare knappast drömma om att någonsin hemma blifva född som här, så godt ätes här; ett utmärkande drag hos amerikanaren är renlighet och snygghet i bäddar och vid matbordet; ingen går här och sätter sig till bords med mindre än att ha tvättat händer och ansigte; ett annat förhållande, som också gör arbetaren godt här, är det, att man ser ej på hans grofva rock och lappade byxor, utan endast på hans duglighet; är karlen blott duglig kan han gå och vara i sällskap med sin arbetsgifvare lika bra som med en af sina arbetsskamrater; och arbetsgifvaren iakttager mot arbetaren samma höflighet och samma sätt som den senare mot honom, och tilltalsordet mellan båda är lika. Här är hvarje man röstberättigad till alla val af stadens, statens och Förenta staternas alla tjenstemän, antingen han eger 10 cent eller 10,000,000 doll. gäller hans röst vid valurnan lika. Hvad priset å de dagliga förbrukningsartiklarne för ens såväl

inre som yttre välbefinnande vidkommer, är det ej det ringaste dyrare här än i Sverige. Så t. ex. kan man köpa sig arbetsskjorta, byxor och jacka för 1 doll. 50 ct samt ett par skor 1 doll. 25 ct, 2 par strumpor 50 ct, 1 sommarhatt 5 ct, dertill kommer 2 skjortor 1 doll. Summa 4 doll. 30 ct, för hvilken summa jag har arbetskläder i 3 mån. eller låt vara endast i 2, men så behöfver jag ej fullt 5 dagars arbete, för att förtjena detta och födan dessutom. En fin kostym kan köpas från ett pris af 5 till 15 å 20 doll.; hvad matvaror beträffar, kan jag ej så noga yttra mig, dock torde nedanstående lemna ett bevis på att dessa ej äro dyra: c:a 28 skålp. (svenskt) hvetemjöl kostar 65 å 75 ct, ägg 8 å 10 ct pr duss., kött 5 å 10 ct pr skålp., fläsk 9 å 11 ct pr skålp. o. s. v.

Nu har jag kommit mycket längre än hvad jag i början ämnade, men med redaktionens tillåtelse vill jag återkomma; till slut vill jag hvarken till- eller af-råda någon af mina landsmän från att resa hit; hvad som gifvit mig anledning att skriva deesa rader är, som jag i början nämde, att jag i tidningar läst mer och mindre förvrängda framställningar om Amerika och lifvet här. Utan arbete vinnes ej något här, latmasken har här ingen framtid, dock behöfver den vid arbete ovane ej bäfva för att ge sig i väg öfver Atlanten, arbeta lärer man sig snart här, blott man *vill* och har courage, undertecknad har lärt det här på dessa 10 månader och finner sig väl deraf.

Aug. Bennet.

Vitsord om State-Linien.

Ur tidningen «Skotsk Amerikan Journal», Newyork 29 Sept. 1881.

Ett samtal med skotska utvandrare.

Här träffade vår referent åtskilliga skotska utvandrare, hvilka på morgonen hade anländt med State-Liniens ångare «State of Georgia», som medfört 330 mel-landäckspassagerare. Med några af dessa inlät han sig lätt i samtal. Qvinnorna hade ett friskt och helsosamt utseende, oaktadt de syntes något trötta efter sin långa resa. De flesta af dem voro gifta och hade familj. Efter att ha utvalt två och ha gjort några allmänna anmärkningar angående vidret, bad författaren en af dem att få veta hennes namn. «Mary Smith, min herre.» «Och hvarifrån kommer Ni, fru Smith?» «Från Hawick. Jag kommer hit för att resa ut till min man, som är gjutare i Chicago. Dessa äro mina fem barn.» «Hvad tyckte Ni om öfverresan hit?» «En angenäm resa. Sjön var herrlig.» «Och huru blef Ni behandlad ombord af stewarten och officerarne?» «Mycket vänligt, min herre.» «Har Ni något att beklaga Er öfver?» Ni behöfver icke vara rädd för att säga rent ut, hvad Ni tänker.» »I sanning, det är mycket snällt af Er, min herre; jag hade det mycket beqvämt.» «Hvad slags föda gäfvode Er?» «Vi fingo till frukost uppkott hackmat med potatis och kött; och till qvällsmat smör och bröd samt godt kaffe och té. Och jag vet, hvad en god kopp té är.» «Hörde Ni någon klagan eller missbelåtenhet?» «Nej, inte alls, min herre. Allting var rent och behagligt. Det skulle endast vara en svag och oförnöjd stackare, som skulle kunna klaga.»

Donald Ferguson från Paisley, en bildad och förständig man af omkring 40 års ålder, uttryckte sig på följande sätt: «Jag blef fullkomligt tillfredsstäld och har ingen klagan att anföra. Officerarne iakttago noggrant sina skyldigheter, voro muntra och glada samt artiga och förekommande och gjorde allt i deras magt stod, för att bereda oss nöje och beqvämighet.

Robert Farquharson, murare, från Oban, yttrade sålunda: «Jag fick rikligt med mat, och det fingo vi alla, ja, i sjelfva verket mera, än vi behöfde. Jag är alltså mycket nöjd. Hvart jag reser? Jo, till Boston, till en kusin, som är intresserad i byggnadsaffärer. I Oban förtjenade jag 1 pund 10 shillings (27 kr) i veckan, men jag väntar få 3 dollars (11 å 12 kr) om dagen i Boston. Ej heller i Castle Garden har jag något att beklaga mig öfver. Hvar och en är höflig och förekommande.»

Deras vittnesbörd koncentrerade sig, alla samman, till ett gemensamt ömdöme, nemligen att de voro mycket nöjda med den behandling och bemötande, som kommit dem till del på ångaren, och de hade icke fått erfara annat än idel vänlighet såväl från dess officerares sida, som utaf myndigheterna i Castle Garden.

Återigen en svensk skeppsbesättning räddad ur sjönöd af State-Liniens ångare. I «G.-P.» för den 7:de Nov. 1881, läses:

Såsom vi på sin tid meddelade, räddade befälhafvaren å State-Liniens ångare «State of Alabama», kapt. Ritchie, år 1879 besättningen från förolyckade Göteborgsskeppet «Svea» under särdeles svåra omständigheter, med lifsfara för bergarne samt med förlust af en dyrbar lifräddningsapparat. För denna berömvärda gerning erhöll kapt. Ritchie ett guldchronometerur af kommerskollegium. Vi hafva här velat erinra om detta, emedan samme kap. Ritchie, nu befälhafvare å ångaren «State of Pennsylvania», äfvenledes tillhörig State-Liniens ångbåtsbolag, åter, såsom vi förut nämt, bergat en svensk besättning, näml. från förolyckade skeppet «Häk-näs» från Nordmaling. Härom läses i Glasgow News för den 27 Oktober följande:

«Vid ångaren «State of Pennsylvanias» ankomst till Clyden i går från Newyork, berättade befälhafvaren (kapt. Alex. Ritchie), att torsdagen den 20 d:s, på lat. 49.17 N., long. 36.58 V., ett barkskepp syntes med nödsignaler och endast undermasterna stående. Det blåste då en svår storm, och det gick stark sjö. En lifräddningsbåt utsattes, och 7 man, under befäl af mr Williamson, 4:de styrman, lyckades uppnå det skadade skeppet och berga besättningen, som utgjordes af andre styrman! och nio sjömän. Den förre berättar, att den 19 d:s kl. 9 f. m. fartygets ballast skiftat under en sjö, så att fartyget fick slagsida. Kaptenen och förste styrman spolades samtidigt öfver bord, och kl. 4 efterm. rycktes 4 man från vraket och gingo till botten. Fartyget låg allt fortfarande med slagsida och halfylles med vatten hvilket ej kunde länsas, emedan pumparne blifvit skadade. De öfverlevande upptogos, som sagdt, följande dagen. Fartyget var Häknäs från Nordmaling i Sverige och var destineradt från Malmö till Newyork; det hade den 18 Sept. lemnat förstnämnda hamn.»

Ur tidningen «Gamla och Nya Hemlandet», Chicago:

Af de engelska ångbåtslinier, som förtjena allt beröm för sina utmärkta anordningar med hänsyn till öfverresan från de skandinaviska länderna vilja vi särskildt nämna State-Linien. Denna linie eger endast nya och ypperliga ångare af den mest godkända storleken och konstruktionen, specielt inredda för passagerarebefordring mellan Sverige, Norge, Danmark och Amerika. Den stora framgång, som krönt denna linies verksamhet allt ifrån dess etablering, och dess stora popularitet bland våra skandinaviska vänner kunna hufvudsakligen tillskrifvas kompaniets ifver och omtanka för sina passagerares bekvämlighet och för deras bispringande vid framkomsten till Newyork och Chicago. Såsom ytterligare bevis härfpå må meddelas, att kompaniet antagit norrmannen John Blegen till föreståndare för hufvudkontoret i Chicago. Hans tillmötesgående sätt, mångåriga erfarenhet i ångbåtsaffärer och omfattande kännedom om lokalförhållandena i alla de vestra staterna skola utan tvifvel lända till ej ringa fördel för dem af hans landsmän, som hitkomma med State-Linien. Denna linies väg öfver Glasgow är för skandinaverna förmånlig och bekväm, emedan State-Liniens passagerare från Danmark och södra Sverige såsom bekant öfverföras dit med den enda direkta Nordsjö-linien från Köpenhamn och slippa färdas via Hamburg. Vi vilja derföre specielt rekommendera State-Linien hos alla, som ämna skicka efter släktingar och vänner i Sverige, Norge och Danmark.

Om Erie-jernvägen

hade jag ämnat att här lemna en beskrifning men utrymmet tillåter det icke. Jag vill endast nämna att sagde jernväg genomlöper de härligaste trakter i Amerika; att jernvägens tjänstemän tala alla Europeiska språk; att emigranter å denna jernväg från Newyork, åtnjuta fullständigt skydd samt tjänstaktigt och godt bemötande i hvarje afseende; att dess vagnar och inredningen deraf äro de mest solida och bekväma, samt att denna jernväg lemnar den mest direkta och snabbaste resa till mellanstaterna och vestern. Vidare härom på kontoret. Göteborg i Dec. 1881.

J. Nilsson, State-Liniens kontor.

Utmärkande för State-Linien:

Att billigast gällande biljettpriser under alla förhållanden ansvaras;

att till Hufvud- eller Under-Agent erlagda handpengar återlemnas derest billigare biljettpris kan, å annan linie, på afskeppningsorten betingas;

att befordringen från Sverige sker ej allenast från Göteborg utan äfven från Stockholm m. fl. platser öfver Malmö, Köpenhamn och norska hamnarna och att derom kan uppgöras med hvilken som helst af Liniens Hufvud- eller Underagenter till samma billigast gällande pris hvartill biljett kan betingas hos någon hufvudagent på de olika afskeppningsplatserna;

att vaxling och försändning af penningar mellan Sverige och Amerika ombesörjes på det mest betryggande sätt, utan ringaste kostnad eller tidspillan;

att emigranter erhålla ej allenast bästa befordran, utmärkt logi i Glasgow och förträfflig mathållning utan derjemte tjenstaktigt och vänligt bemötande samt fullt betryggande skydd och handledning såväl vid ankomsten till England som ock i Amerika;

att verksam hjälp och anvisning beredas arbetssökande och Landköpare och att alla förfrågningar besvaras beredvilligt, skyndsamt och utförligt;

att ej allenast emigranter och **1:sta** Salongspassagerare befordras, såsom är vanligt å alla ångbåtslinier, utan äfven **2:dra Salongspassagerare** nära lika komfortabelt som å **1:sta** Salong, men till betydligt billigare pris;

att State-Liniens företräden *äro bekräftade af intyg* af emigranter från alla delar af de nordiska landen, under detta och föregående åren.

KUNGL. BIBL.

1981 08 05

STOCKHOLM

De som, för resa till Amerika, vilja begagna sig af den berömda State-Linien, behagade hänvända sig till någon af dess agenter under följande Post-adresser, då vidare underrättelser villigt erhållas, rörande resan, landet i Amerika och arbetsförhållanden m. m.

State-Liniens Kontor Göteborg.

State-Liniens Kontor Stockholm.

State-Liniens Kontor Malmö.

State-Liniens Kontor Köpenhamn.

State-Liniens Kontor Kristiania.

Agenten Capt. Joh. Mathisen Trondhjelm,

„ N. Nilsson Bergen,

„ N. B. Sörensen Stavanger,

„ Th. C. Hansen Christiansand,

eller till State-Liniens befullmäktigade agenter i Landsorten hvars namn och adresser annonseras i Tidningarne.

Generalagenter i Amerika för State-Linien:
Austin Baldwin & Co. **John Blegen,**

firma *Austin Baldwin & Co.*

No 53 Broadway
New-York.

164 E. Randolph Street
Chicago Ill.

Afstånd.

från Göteborg	till Newyork	3,300	Eng. mil.
„ Köpenhamn	„ „	3,340	„ „
„ Kristiania	„ „	3,330	„ „
„ Glasgow	„ „	2,926	„ „
„ Liverpool	„ „	3,023	„ „
„ London	„ „	3,234	„ „
„ Bremen	„ „	3,575	„ „
„ Hamburg	„ „	3,775	„ „

Läs igenom denna lilla bok så erhålles tillförlitliga underrättelser om Amerika och resan dit.

Impr.: Sjöl. & Sjöl. Uts.: 100 kr.